

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.018/2023/5.

A felperes:

felperes neve (felperes lakcíme)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

M Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Mészáros Mátyás, címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

jogtanácsos neve jogtanácsos (címe)

Beavatkozó:

beavatkozó neve (beavatkozó székhelye)

Beavatkozó meghatalmazott jogi képviselője:

jogtanácsos neve jogtanácsos (beavatkozó székhelye)

A per tárgya:

Szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 15.M.70.236/2020/49.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 15.M.70.236/2020/54., 15.M.70.236/2020/69.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja az alábbiak szerint:

A felperest terhelő elsőfokú perköltséget leszállítja, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 202 218 (kettőszázkettőezer-kettőszáztizennyolc) forint elsőfokú és 166 000 forint másodfokú perköltséget; az alperesi beavatkozónak 265 003 (Kettőszázhatvanötezerhárom) forint elsőfokú perköltséget.

Az állam által viselt elsőfokú eljárási illeték összegét 242 700 (kettőszáznegyvenkettőezer-hétszáz) forintban állapítja meg.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50 555 (ötvenezer-ötszázötvenöt) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesi beavatkozónak 15 napon belül 60 253 (hatvanezer-kettőszázötvenhárom) forint másodfokú eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 325 500 (háromszázhuszonötezer-ötszáz) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1997. február 1. napjától áll szolgálati jogviszonyban az alperesnél. 2006. június 16. napjától a rendőrség neve-ön őrsparancsnoki őrsparancsnoki beosztásban látott el szolgálatot.

[2] A felperes 2012-ben és 2013-ban figyelmeztetésben részesült. 2013 októberében a szolgálati laptop elvesztése, míg 2014 márciusában szolgálati gépjármű nem KRESZ szabályok szerinti vezetése miatt részesült fegyelmi intézkedésben. 2011 júliusában

lejárt érvényességű vezetői engedéllyel történő szolgálati jármű vezetés miatt pénzbírságban részesült.

[3] A felperes parancsnoka, személy 1 neve, közvetlen felettese személy 2 neve rendészeti osztályvezető volt. A felperes, mint őrsparancsnok irányítása alatt dolgozott személy 3 neve, személy 4 neve, személy 5 neve, személy 6 neve, személy 7 neve, személy 8 neve, személy 9 neve.

[4] Személy 2 neve 2013-ban az őrsön dolgozók közötti vitákról és ellentétekről tudomást szerezve parancsnoki utasításra vizsgálatot folytatott le, amely vizsgálat a jelzésben foglaltakat nem támasztotta alá.

[5] Ezt követően személy 1 neve, a felperes szolgálaton kívül tanúsított magatartásának és kapcsolatainak vizsgálata érdekében/..... számú megkeresése kezdeményezte a felperes kifogástalan életvitel ellenőrzését a alperesi beavatkozó neve-nél (a továbbiakban: alperesi beavatkozó).

[6] Az alperesi beavatkozó a vizsgálat során a felperes munkatársait és további személyeket is meghallgatott, nyilatkozataikat a vizsgáló kézzel írt jegyzőkönyvben rögzítette, amelyet a nyilatkozatot tevők aláírtak. A meghallgatottakat figyelmeztették arra, hogy nem kötelesek vallomást tenni és a hamis tanúzás következményeire is. A vizsgálat során több személy nyilatkozatáról nem került jegyzőkönyv felvételre, kizárólag a felperesre nézve terhelő nyilatkozatokat jegyzőkönyvezték. A felperesre nézve pozitív nyilatkozatot tevők előadását a 2015. március 25-én kelt összesítő jelentésben részletezték, így személy 10 neve, személy 6 neve, személy 7 neve, személy 11 neve, személy 12 neve, személy 13 neve és személy 14 neve nyilatkozatai is összefoglalóan kerültek leírásra.

[7] Az alperesi beavatkozó 2015. március 25. napján kelt-39/2015. számú összefoglaló jelentésében rögzítette a vizsgálat megállapításait és 2015. április 3. napján kelt-40/2015-1. számú határozatával megállapította a kifogástalan életvitel ellenőrzés befejezését.

[8] A határozat megállapította, hogy az alperesi beavatkozó álláspontja szerint a felperes kifogásolható életvitele a vizsgálat eredménye alapján a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: 1996-os Hszt.) 37/B. § (3) bekezdés c) pontja alapján megállapítható.

[9] Az alperesi beavatkozó a-40/2015-1. számú határozata indoklásában a következő megállapításokat rögzítette:

1. A felperes engedély nélkül beköltözött az „úszómű neve” elnevezésű, a rendőrség által szolgálati célból használt úszóműre.

2. A felperes személy 15 neve-vel létesített kapcsolatából eredően részese lett barátnője és annak volt férje közötti gyermekelhelyezési viszálykodásnak, amelynek során a gyámhivatali

eljárásokban befolyásolni törekedett a kormányhivatal neve gyámhivatali munkatársait, majd vezetőjét. 2014 áprilisában egy alkalommal egyenruhában, egy másik alkalommal rendőrség felirattal ellátott pólóban jelent meg a gyámhivatalban, ahol személy 15 neve ügyében egyeztetett. A gyámhivatal vezetőjével történt megbeszélés során bemutatkozott, közölte, hogy a rendőrségen dolgozik, a vízirendőrök főnöke és felajánlotta, hogy amennyiben a hivatalból valaki szeretne motorcsónakázni, abban tud segíteni. A hivatal vezetője a megjegyzést nem tartotta helyénvalónak, a szituációhoz illőnek.

3. 2013 nyarán parancsnoka engedélye nélkül üzleti kapcsolatot létesített a vendéglátóhely neve vendéglátóegységet üzemeltető vállalkozóval, árubeszerzést, személyzet irányítását, reklámtevékenységet, az alkalmazottak fizetését és a közüzemi szolgáltatóknál ügyintézkést végzett.

A vendéglátóhelyen az alperes tulajdonát képező laptopot zeneszolgáltatásra, a vendéglátóhely ügyeinek adminisztrációs dokumentálására, közüzemi dokumentációk tárolására, beszerzett áruról nyilvántartás vezetésére és internetezésre használta. A laptopot a vendéglátóhely alkalmazottjai is használták.

A laptop személy 16 neve alkalmazotthoz került, majd tőle kábítószer birtoklása bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyekhez. A rendőrségi eljárás során a laptop lefoglalásra került. A laptopon tárolt adatok kiértékelése során megállapításra került, hogy azon rendőrségi adatok mellett magánéleti fényképek és a vendéglátóhellyel összefüggő iratok voltak.

4. A felperes bűncselekményeket elkövető személyekkel baráti kapcsolatot tart fenn.

5. A felperes – parancsnoka tiltása ellenére – éveken keresztül a folyó neve folyón végzett közös halászatot személy 11 neve polgári személlyel, akit a bíróság közfeladatot ellátó személy elleni erőszak miatt 6 hónap börtönbüntetésre ítélt és közokirat hamisítás elkövetése miatt büntetőeljárás van ellene folyamatban.

Egy alkalommal személy 11 neve-vel szemben az illetékes halór intézkedést fogatosított jogsértése miatt a rendőrőrs neve beosztottja jelenlétében, amikor a szabadidejét töltő felperes személy 11 neve-vel a helyszínre ment és a halórnel személy 11 neve varsái elvételének megakadályozása érdekében próbált közbenjárni, amelyet a halór elutasított.

6. A felperest beosztottjai, kollégái és állampolgárok gyakran látták szolgálati járművel szabadidős tevékenységet végezni, a járművek napi rendszerességgel vendéglátóhelyek előtt álltak, ahol a felperes különböző szerencsejátékokat játszott. A járművel rendszeresen albérleti lakása előtt parkolt. Több alkalommal barátnőit szállította azokban. A járműhöz nem szolgálati utánfutót kapcsolva magánfuvarozást végzett, amely miatt több esetben fegyelmi eljárás keretében elmarasztalták.

7. 2014. július 21-én ismerőse kisképhajóját úgy vezette a folyó neve-n, hogy nem tartotta magánál a kisképhajói vezetői engedélyét. Az ismerőse által vezetett másik hajón hiányoztak

a kötelező felszerelések, valamint a vezetői képesítéshez szükséges orvosi érvényességet igazoló hajóskönyv. A felperesnek ezen jogsértéseket észlelve intézkednie kellett volna.

8. A felperes lejárt érvényességű gépjárművezetői engedélyével rendőrségi szolgálati járművet, ismerősei gépjárműveit vezette.

9. Egy mikrohullámú sütő és televíziókészülék magáncélú felhasználása tekintetében is adatok keletkeztek.

Vízi közlekedési szabályszegés, gépjárművezetői engedély, mikrohullámú sütő és televízió saját célú használatával összefüggésben elkövetett szabálysértései tekintetében az arról információval rendelkező személyek többségében elítélő, negatív vélemény fogalmazódott meg.

[10] A határozat rögzítette, hogy „A Rendőrség hivatásos állományában szolgálatot teljesítő, parancsnoki beosztást betöltő személytől fokozottan várható el, hogy magánéletében kapcsolatait kellő körülményekkel válogassa meg, illetve szolgálaton kívül jogsértő, az elvárható közösségi szabályokat megsértő és ezáltal mások elítélő véleményét kiváltó magatartást ne tanúsítson, így teremtve erkölcsi alapot az állampolgárok által elkövetett jogsértések esetén fogyanatosítandó határozott, következetes, törvényes és befolyástól mentes intézkedéseikhez, beosztottjai szolgálatának irányításához, ellenőrzéséhez.

A felperes *az évek során a vele szemben folytatott eljárásokból levonható következtetések birtokában*, több alkalommal lehetőséget kapott, hogy a *felsorolt* problémáktól terhes életvitelén változtasson, amely lehetőségekkel azonban élni nem tudott. Ezek alapján megállapítható, hogy életvitelének kedvező irányba történő változása nem várható.”

[11] A felperes parancsnoka 2015. április 20. napján meghallgatást tartott, ezen a felperessel ismertette a határozat megállapításait és a határozat megismerése érdekében azt a felperesnek átadta. Az ismertetés után a felperes úgy nyilatkozott, hogy ügyvédjével történő egyeztetés után a későbbiekben tesz nyilatkozatot. A parancsnoki meghallgatás jegyzőkönyvének egy példányát a felperes átvette.

[12] Az felettes szerv neve vezetője 2015. április 20. napján kelt parancs száma számú parancsával a felperes szolgálati jogviszonyát az 1996-os Hszt. 53. § c) pont, 56. § (2) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felmentéssel megszüntette.

[13] A felperes a parancsnoki határozattal szemben szolgálati panaszt nyújtott be, a szolgálati panaszban foglaltakkal az felettes szerv neve vezetője nem értett egyet, így azt elbírálás céljából a illetékes miniszterhez felterjesztette.

[14] A illetékes miniszter 2015. július 16. napján kelt/...../..... számú határozatával a felperes panaszát, mint alaptalant elutasította.

A felperes keresete az alperes ellenkérelme

[15] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a felmentést tartalmazó parancs jogellenes, helyezze azt hatályon kívül és a felperest az 1996-os Hszt. 197. § (2) bekezdése alapján eredeti szolgálati beosztásába helyezze vissza, valamint elmaradt illetmény jogcímén és egyéb járandóság jogcímén kötelezze az alperest mindösszesen 19 379 777 forint megfizetésére.

Kérte továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását, amelynek mértékét a vonatkozó IM rendelet szerint kérte megállapítani azzal, hogy a jogi képviselő ÁFA-körbe tartozik.

[16] A felperes illetményét a szolgálati jogviszony megszűnésekor 337 030 forintban jelölte meg.

[17] Az alperesi beavatkozó eljárásával szemben eljárási kifogásként hivatkozott arra, hogy sérült a tisztességes eljáráshoz való alapjoga, mert a beavatkozó előzetes jelzése ellenére nem tette lehetővé, hogy személyes meghallgatása során ügyvédje jelen legyen, a beszerzett bizonyítékokról nem szerzett tudomást, az iratokba nem tekinthetett be, a meghallgatásáról felvett jegyzőkönyvből saját példányt nem kapott, az alperesi beavatkozó-40/2015-1. számú határozatát csak rövid időre kapta meg személyes meghallgatása során, részére az kézbesítésre nem került. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperesi beavatkozó eljárása során a tanúkat nem figyelmeztették arra, hogy nem kötelesek az eljárásban részt venni, a tanúk nem kerültek nyilatkoztatásra az elfogulatlan vallomástételről, nem figyelmeztették őket igazmondási kötelezettségükre, a hamis tanúzás következményeire, valamint a büntetőeljárás és a polgári perrendtartás szabályainak megszegésére.

Sérelmezte továbbá, hogy az alperesi beavatkozó eljárása során nem objektíven járt el, a felperes személyéről tett pozitív nyilatkozatok nem kerültek jegyzőkönyvezésre, kizárólag a negatív értéktételek kerültek hangsúlyozásra. A meghallgatott személyek részére feltett kérdések irányítottak volna, kizárólag arra irányultak, hogy a felperest negatív színben tüntessék fel. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a meghallgatással érintett személyekre a beavatkozó képviselői pszichés nyomást gyakoroltak, azonban ezen személyek ennek ellenére sem tettek rá nézve terhelő vallomást.

[18] A felmentést tartalmazó állomány parancs álláspontja szerint nem világos, egyrészt azért, mert a felmentő határozatnak nem képezi részét az alperesi beavatkozó-40/2015-1. számú határozata, másrészt az életvitel egy amorf fogalom, konkrétumot nem tartalmaz, nem lehet megállapítani, a felperes életvitele miért volt kifogásolható. Ebből következőleg azt okszerűnek sem lehet tekinteni.

[19] Hivatkozott továbbá arra, hogy a beavatkozó határozata általánosságban fogalmazza meg a rendőrség hivatásos állományától elvárható magatartási formákat, konkrét indokolást nem tartalmaz arra vonatkozólag, hogy milyen időszakot vizsgáltak a felperes vonatkozásában, mikor kapott lehetőséget arra, hogy életvitelén változtasson, honnan kellett volna levonnia azt a következtetést, hogy az életvitel változtatása szükséges. Érvelése szerint

az alperesi beavatkozó határozata több olyan magatartást tartalmaz, amelyek már évekkal korábban fegyelmi eljárás keretében elbírálásra kerültek.

[20] Álláspontja szerint a határozatban foglalt megállapítások nem valósak, a beavatkozó azok nagy részét szóbeszédre, tényeket elferdítő állításokra alapozta, ilyen módon a felmentés az okszerűség követelményének sem felel meg.

[21] Az alperesi beavatkozó határozatának megállapításai kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

[22] A „úszómű neve” elnevezésű szolgálati úszómű álláspontja szerint életvitelszerű ott tartózkodásra alkalmatlan volt, így valótlan azon megállapítás, hogy arra ő beköltözött és életvitelszerűen ott élt.

[23] Elismerte, hogy az úszóművet igénybe vette, azon aludt, azonban életvitelszerűen nem tartózkodott rajta.

[24] Személy 15 neve és volt házastársa között nem gyermekelhelyezési viszálykodás, hanem kapcsolattartási probléma állt fenn. A gyámhivatal vezetője a felperes ismerősétől rendelkezett tudomással arról, hogy a felperes vízi rendőr, hiszen kifejezetten ezen pozícióját kiemelve kért számára időpontot.

[25] A felperes pusztán jogi tanácsot kérni ment be a gyámhivatalba, első alkalommal 2014 áprilisában valóban egyenruhában, de ekkor nem találkozott a vezetővel, második alkalommal pedig nem egyenruhában, hanem egy POLICE feliratú és egyben márkájú pólóban.

[26] Csupán tájékoztatta a hivatalvezetőt arról, hogy a vízügynek van egy rendezvényhajója, amit ki lehet bérelni. Ez azonban a köztük zajló beszélgetés témájához illeszkedett.

[27] Vitatta, hogy személy 17 neve-vel, aki gyermekkori barátja, üzleti kapcsolata lett volna. Nem tette vitássá, hogy az általa nyitni akart vendéglátóipari egység bevásárlását segítette megbízólevéllel különböző beszerzőhelyeken, három személyt bemutatott, akiket később biztonsági őrként alkalmaztak. személy 17 neve az ezzel kapcsolatos dokumentumokat küldte át a felperesnek, amelyet szolgálati laptopjára mentett le. Miután azonban parancsnoka nem adott engedélyt a vállalkozásban való részvételre, kapcsolatát személy 17 neve-vel megszüntette.

[28] Nem vitatta, hogy a szolgálati laptopon magáncélú adatokat tárolt, azonban azt igen, hogy arról a vendéglátóhelyen zeneszolgáltatás történt volna.

[29] A szolgálati laptop személy 16 neve-hoz kerülése kapcsán hivatkozott arra, hogy azt véletlenül felejtette nála, többször kérte, hogy adja vissza, majd ennek hiányában feljelentést tett.

[30] Vitatta, hogy bűncselekményeket elkövetett személyekkel tartott fent kapcsolatot. Személy 18 neve és személy 10 neve kapcsán előadta, hogy ők nem voltak barátai, nem tette vitássá, hogy büntetett előéletű személyek. Személy 11 neve-vel való baráti kapcsolatát elismerte. Kifogásolta, hogy a bizalmas kapcsolat megfoghatatlan kifejezés, így az indoklás nem felel meg a világosság követelményének.

[31] Tagadta a mikrohullámú sütő, illetve a TV magáncélú használatát, a szolgálati gépjármű magáncélú használatát és azt, hogy szerencsejátékot játszott volna.

[32] Az alperesi beavatkozó határozatának megállapításaiból nem vitatta, hogy a szolgálati laptopján a vendéglátóhely neve ügyeinek adminisztrációs dokumentumait tárolta, amely laptop személy 16 neve-hoz került, majd tőle került lefoglalásra. Személy 11 neve büntetett előéletű személlyel éveken keresztül közös halászatot folytatott és ennek keretében egy vele szemben foganasított halóri intézkedés során megpróbált közbenjárni. Továbbá azt sem, hogy ismerőse kiskép hajóját vezette úgy, hogy nem volt nála vezetői engedély, valamint szolgálati gépjárművét lejárt vezetői engedéllyel vezette.

[33] Álláspontja szerint azonban ezen magatartások összességében nem tekinthetők olyan súlyú cselekménynek, amely a kifogásolható életvitelt megalapozza.

[34] Hivatkozott továbbá arra, hogy 2015. április 20-án nem lehetett figyelembe venni 2015. április 30. napján kelt személyes meghallgatáson elhangzottakat. Ennek okán is kérte a felmentés valótlanágának és jogellenességének megállapítását.

[35] Az alperes és az alperesi beavatkozó a felperes keresetének elutasítását, a felperes perköltségben történő marasztalását kérte, amelynek mértékét a vonatkozó IM rendelet 4. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 3. § szerinti mértékben kérte megállapítani, azzal, hogy az alperesi beavatkozó útiköltsége megállapítását is kérte város1-város2-város1 útvonalra Skoda Scalia típusú, benzin üzemű, 999 cm³ lökettérfogatú gépjárművel 9 tárgyaláson történő megjelenése után.

[36] Hivatkoztak arra, hogy az 1996-os Hszt. 37/C. § (1) bekezdése alapján a felperest az ellenőrzés megkezdéséről és befejezéséről nem kellett tájékoztatni, kizárólag az elvégzett vizsgálat eredményét kellett vele közölni, amely az állományilletékes parancsnok jogkörébe tartozik. A felperessel az alperesi beavatkozó vizsgálata alapján tett megállapításait ismertette, a felperest személyesen meghallgatta az összesítő jelentés elkészítését megelőzően. A személyes meghallgatás időpontjáról a felperest kellő időben tájékoztatták, amelyen ügyvédje nem jelent meg. A felperest két alkalommal is tájékoztatták magáról az eljárásról, egyrészt az alperesi beavatkozó eljárása során, másrészt pedig parancsnoki meghallgatás során. Mindkét alkalommal ugyanazokat a tényeket ismertették a felperessel, így tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

Hivatkoztak arra is, hogy a kifogástalan életvitel lefolytatására vonatkozó eljárást nem a Pp, a Be., vagy az Ákr. szabályai rendezik, hanem a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.), valamint a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerve kijelöléséről, valamint feladatai ellátásának, a kifogástalan életvitel ellenőrzés és a megbízhatósági vizsgálat részletes szabályainak megállapításáról szóló 293/2010. (XII. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet), valamint a kifogástalan életvitel ellenőrzés végrehajtással összefüggő tevékenység szabályozásáról szóló 20/2012. (VI. 04.) beavatkozó Főigazgatói Utasítás (a továbbiakban: Főigazgatói Utasítás).

[37] Az alperesi beavatkozó vitatta a felperes azon hivatkozását, miszerint a lefolytatott vizsgálat, ellenőrzés nem volt objektív, annak során befolyásolták volna a meghallgatott személyeket, vagy irányított kérdéseket tettek volna fel a felperes kifogásolt életvitelének megállapíthatósága érdekében. Ennek kapcsán előadta, hogy a pozitív tartalmú megállapításokat az eljárás alá vont személyek általánosságban nem vitatják, éppen ezért csak a negatív tartalmú megállapításokról kellett jegyzőkönyvet felvenni. Ugyanakkor a megállapítás során összességében értékelték ezen előadásokat. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Korm. rendelet a meghallgatott személyek nyilatkozatáról jegyzőkönyv készítését nem írja elő, így ez nem minősül olyan eljárási szabálysértésnek, ami akár az ellenőrzés, akár pedig az ennek alapján történt felmentés jogellenességét megalapozná.

Az alperes és az alperesi beavatkozó hivatkoztak arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla 7.Kf.650.169/2019/8. számú végzésében foglaltak alapján a beavatkozó határozatát a rendkívüli felmentés részének kell tekinteni.

[38] Az alperesi beavatkozó álláspontja szerint a kifogástalan életvitel fogalma az 1996-os Hszt. 37. § (1) bekezdés b) és c) pontjából levezethető. Szolgáltatón kívülnek minősül minden olyan magatartás, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást keltsen.

[39] A korábbi elmarasztalásokkal kapcsolatban egyezően hivatkoztak arra, hogy a fegyelmi eljárások elrendelése idején nem volt ismert, hogy a felperessel szemben további eljárás elrendelésére is sor kerülhet, ezen fegyelmi felelősséget megalapozó magatartásokat azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni.

[40] Az alperesi beavatkozó a felperes által hivatkozott „általánosság” kapcsán előadta, hogy a határozata a beszerzett adatokon alapul, amelynek során a felperes életútját és szakmai pályafutását vizsgálták. Az összesítő jelentés rögzítette azt a 10 fegyelmi eljárást, amelyet a felperessel szemben megindítottak, a felperessel szemben benyújtott bejelentéseket és a büntetőeljárást. Ezek alapján álláspontja szerint a felperes komoly jelzéseket kapott arra vonatkozólag, hogy nem megfelelő a magatartása, ezért a határozat erre pusztán csak utalt.

[41] Mindketten vitatták, hogy a határozat valótlanságot tartalmazna, és ezáltal okszerűtlen lenne, míg az állományparancsban rögzítésre került 2015. április 30. napja, mint a személyes meghallgatás időpontja nyilvánvaló elírása, amely nem lehet érvénytelenséget eredményező ok.

[42] Az alperesi beavatkozó mindezek mellett a per megszüntetését kérte tekintettel arra, hogy a felperes a/...../..... számú határozatot nem támadta meg.

[43] A permegszüntetési kérelmet a felperes alaptalannak találta, tekintettel arra, hogy keresetlevelét a Fővárosi Törvényszékre 2015. október 19. napján benyújtotta. Ebben pedig támadta a hivatkozott illetékes minisztériumi határozatot is, így nincs helye a per megszüntetésének.

A megelőző eljárásban született első- és másodfokú ítélet

[44] A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.337/2016/70. szám alatti ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felmerült 242 662 forint le nem rótt eljárási illetéket és 51 483 forint költséget az Állam viseli. A felperes viseli saját perköltségét.

[45] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 7.Kf.650.169/2019/8. szám alatti végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A peres felek másodfokú perköltségét 166 000 forint és ÁFA-ban, a fellebbezési illetéket 531 710 forintban állapította meg. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg annak kiegészítése, ezért az 1952-es Pp. 252. § (2) bekezdését alkalmazta.

[46] Rögzítette, hogy alaptalan a felperes fellebbezése a felmentés indokolásának világossága tárgyában. Rámutatott, hogy a világos indokolás követelményének az az indoklás felel meg, amely megjelöli a tényt, körülményt, amelyre a munkáltató az intézkedését alapította, és abból, függetlenül attól, hogy az összefoglalóan vagy részletezően történt, megállapítható, miért nincs szükség a továbbiakban a munkavállaló munkájára (BH2001.395.). A világosság követelményének az a célja, hogy az egyoldalú jognyilatkozat indokát a másik fél megismerhesse, azt ellenőrizhesse, illetve azzal szemben adott esetben eredményesen védekezhessen, az abban foglaltakat cáfolhassa. A bírói gyakorlat szerint a felmentés világos indokkal összefüggő követelményének megtartottságát nem általában, hanem a jognyilatkozat címzettjének tudomása (tudattartama) alapján kell értékelni (BH2017.348., Mfv.I.10.085/2019/9.). A felperest az alperesi beavatkozó 2015. március 24-én részletesen és hosszan meghallgatta a kifogásolható életvitel vizsgálata során felmerült körülményekről, így többek között a felperes gyámügyi eljárásban való fellépésére, a vendéglátóhely neve üzemeltetésére, személy 11 neve-vel, személy 10 neve-vel, személy 18 neve-vel való kapcsolatára, barátnőire, a szolgálati mikrohullámú sütő és a televízió használatára nézve. 2015. április 20. napján a parancsnoki meghallgatás során, a felmentést közvetlenül megelőzően a felperessel a beavatkozó neve határozata ismertetésre került és azt részére átadták megismerésre, azzal kapcsolatban lehetőséget biztosítottak részére nyilatkozatai megtételére, mellyel a felperes nem élt, bár azt kijelentette hogy az beavatkozó határozatával nem ért egyet, és a vizsgálatot nem tartja objektívnek és körületekintőnek.

[47] A felperes ezek után alappal nem hivatkozhat arra, hogy nem tudta, hogy mely magatartása miatt került sor a jogviszony megszüntetésére, mire tekintettel állapították meg,

hogy életvitele kifogásolható. A felperes hivatkozásával szemben a bírói gyakorlat szerint világos a munkavállaló által ismert, előzőleg felvett jegyzőkönyvre vagy más iratra való pusztta hivatkozás is a felmondásban, ha a korábban megismert iratból a felmondás indoka a munkavállaló számára egyértelműen ismert volt és egyértelműen kiderült (Kúria Mfv.II.10.617/2015/5.).

[48] A megismételt eljárásra előírta az elsőfokú bíróság számára, hogy tájékoztatni kell a feleket az alperesi beavatkozó eljárás szabálytalanságával kapcsolatban a bizonyítási kötelezettségről és teherről: arról, hogy a felmentés indokának valóságát és okszerűségét, valamint hogy a felmentés indokának alapjául szolgáló alperesi beavatkozó határozatának és eljárás szabályszerűségét a perbeli időben alkalmazandó a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996-os Hszt. 56.§ (8) bekezdése szerint az alperesnek kell bizonyítania. Az alperesi beavatkozó eljárásának mikéntjére, módjára nézve is le kell folytatni a bizonyítást, a felek indítványa esetén szükséges személy 19 neve és személy 20 neve tanúkénti meghallgatása, valamint a lényeges tényállási elemek vonatkozásában egyéb tanúk, így személy 17 neve, személy 10 neve, személy 21 neve és személy 6 neve meghallgatása is. A felek által indítványozott egyéb tanúk meghallgatása is szükséges lehet, ha az a jogvita eldöntése szempontjából jelentőséggel bír. Be kell szerezni a laptop használatára vonatkozó 60/2008. számú felettes szerv neve utasítást, mert a laptop használatára a felek eltérő tényelődadásokat tettek.

Az megismételt eljárásban meghozott elsőfokú bíróság döntése és jogi indokai

[49] Az elsőfokú bíróság 49. sorszám alatti ítéletében – amelyet 68. sorszám alatt kiegészített – a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a felmerült 969 000 forint le nem rótt eljárási illetéket és 73 785 forint költséget a Magyar Állam viseli. Rögzítette, hogy a felperes viseli saját költségét.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 210 820 forint hatályon kívül helyezett másodfokú eljárásban megállapított perköltséget és 484 494 forint megismételt eljárás perköltségét. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes a beavatkozónak 541 759 forint perköltségét.

[50] Az alperesi beavatkozó permegszüntetés iránt előterjesztett kérelmére figyelemmel a jelen eljárás szempontjából alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952-es Pp.) 141. § (1) bekezdése alapján elsődlegesen a permegszüntetés tárgyában határozott. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 270. § (1) bekezdés a) pontja alapján rögzítette, hogy a felperes 2015. február 8. napján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz benyújtott keresetlevelében támadta a/...../..... illetékes minisztériumi határozatot, valamint a parancs száma számú állományparancsot. Ez került áttétel folytán a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, amely idézés kibocsátása nélkül a keresetet elutasította, majd a felperes azt a számára biztosított határidőn belül szabályszerűen ismételt benyújtotta, így a perindítás joghatályai fennmaradtak. Tekintettel arra, hogy a felperes keresetlevelében nemcsak az

állományparancsot, hanem a illetékes minisztériumi határozatot is támadta, nem lehet úgy tekinteni, hogy a felperes keresete erre ne terjedt volna ki.

[51] A kereset érdemi vizsgálata körében elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperesi beavatkozó eljárásával kapcsolatos felperesi kifogások megalapozottak-e. E körben rámutatott, hogy arra az Rtv. 6. § (2) bekezdés a) pontja, valamint a Főigazgatói Utasítás rendelkezései voltak irányadóak. A vizsgálatot lefolytatók tanúvallomása alapján megállapította, hogy az ellenőrzést a jogszabályoknak megfelelően végezték, az objektivitás követelménye nem sérült, a tényállást több tanú meghallgatása alapján állították össze, amelyhez felhasználták a fegyelmi eljárások és a büntetőeljárások anyagát is. Azon tanúk állítása, akik véleménye alapján az eljárás célja az volt, hogy a felperesre terhelő nyilatkozatot tegyenek, nem nyert alátámasztást, a vallomásukról készült jegyzőkönyv azonban a valóságnak megfelel.

[52] Az alperesi beavatkozó határozatban rögzített tényekhez képest az összesítő jelentésben foglaltak szűkebbek, amelynek alapját a beszerzett iratokon túlmenően tanúvallomások is megerősítették. Ennek során a tanúkat figyelmeztették az igazmondási kötelezettségre, illetve tájékoztatták a nyilatkozat megtagadás jogáról. A tanúkhöz feltett konkrét kérdésekkel a parttalan beszélgetést kívánták megelőzni. Az alperesi beavatkozó eljárása során meghallgatott tanúk panaszt nem tettek, vallomásukról készült jegyzőkönyv az általuk előadottakat tartalmazza. A felperest tájékoztatták az adatgyűjtés eredményéről, adtak lehetőséget számára, hogy arra reagáljon. Biztosított volt számára az ügyvéd jelenléte, amelyet azonban azért nem vett igénybe, mert ügyvédje nem tudott a meghallgatásra elmenni. A tisztességes eljáráshoz való joga álláspontja szerint nem sérült, mert az 1996-os Hszt. 37/C. § (1) bekezdése alapján az ellenőrzés befejezéséről és megkezdéséről nem kellett tájékoztatást adni, csak a vizsgálat eredményét kellett közölni vele, így sem az eljárásban beszerzett bizonyítékokról nem kellett tájékoztatni, sem az eljárás során beszerzett iratokba nem kellett biztosítani a betekintést.

[53] Ugyancsak nem találta megalapozottnak a felperes azon kifogását sem, hogy az alperesi beavatkozó határozatát csak rövid időre kapta meg, a személyes meghallgatásán azt neki nem kézbesítették figyelemmel arra, hogy a meghallgatási jegyzőkönyv szerint a határozat tartalma részére ismertetésre került, az iratismertetés során a felperes azt nyilatkozta, hogy nyilatkozatot tenni nem kíván, csak ügyvédjével történő megbeszélés után, amivel azonban az alperesi beavatkozó eleget tett az ellenőrzés eredményét közlő jogszabályi kötelezettségének.

[54] Mindezek alapján kifejtette azon álláspontját, hogy a felperes csak állította, de bizonyítani nem tudta, hogy a beavatkozó eljárása nem felelt meg a jogszabályoknak és a tisztességes eljárás követelményének, ezért ezen kifogásait nem találta megalapozottnak.

[55] Ezt követően vizsgálta, hogy az alperesi beavatkozó határozata a felperes jogviszonyát megszüntető felmentő állományparancs részének tekinthető-e. E körben utalt a Fővárosi Törvényszék 7.Kf.650.169/2019/8. sz. alatti végzésében foglaltakra, miszerint a munkavállaló által ismert, előzőleg felvett jegyzőkönyvre, más iratra való hivatkozás a felmondásban akkor felel meg a világosság követelményének, ha a korábban megismert iratban a felmondás indoka a munkavállaló számára egyértelműen ismert volt és

egyértelműen kiderült. A felperessel az alperesi beavatkozó határozatát ismertették, azt részére átadták, azzal kapcsolatosan lehetőséget biztosítottak nyilatkozatai megtételére, amely lehetőséggel nem élt, így álláspontja szerint a felmentést tartalmazó alperesi állományparancs világosnak tekinthető.

[56] Nem fogadta el a felperes azon hivatkozását sem miszerint kétszeres értékelés tilalmát valósítja meg az, ha a korábban már lefolytatott eljárások eredményeit is figyelembe veszik, ennek kapcsán osztotta az alperesi beavatkozó azon álláspontját, hogy a felperes egész életvitelét kell vizsgálni az eljárás során.

[57] Ezután vizsgálta, hogy az alperesi beavatkozó határozata a valóság és az okszerűség követelményének megfelel-e.

[58] A „úszómű neve” elnevezésű úszómű használatával kapcsolatosan rögzítette, hogy ezen határozati megállapítás sem a valóság, sem az okszerűség követelményének nem felelt meg.

[59] A felperes közigazgatási eljárást befolyásoló tevékenysége kapcsán kifejtette, hogy maga a felperes sem vitatta, hogy két alkalommal járt benn a gyámhatóságnál volt barátnője ügyében, egyik alkalommal egyenruhában jelent meg, míg azon minőségét, hogy vízi rendőr nem a felperestől, hanem annak egy barátjától tudta a gyámhatóság vezetője. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a felperest első látogatása alkalmával tájékoztatták arról, hogy a gyámhatóság kizárása iránti indítvány körében ő ügyfélnek nem minősül, ezért ilyen kérelem előterjesztésének joga nem illeti meg. A felperes ennek ellenére két hét elteltével ismételten megjelent és változatlanul kérte az illetékes közigazgatási hatóság kizárását az eljárásból. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a tanú előadását fogadta el, amely szerint a felperes azt mondta a gyámhatóság vezetőjének, hogy ha valaki szeretne a hivatalból motorcsónakázni, akkor tud benne segíteni, amelyet a gyámhatóság vezetője nem tartott a szituációhoz illőnek, továbbá a felperes nem POLICE márkájú, hanem RENDŐRSÉG feliratú pólóban jelent meg a második alkalommal a gyámhatóságon. Mindezeket összességében értékelve nem fogadta el a felperes azon álláspontját, miszerint kizárólag magánszemélyként ment tanácsot kérni a hivatalba.

[60] A felperes által létesített üzleti kapcsolat tekintetében nem találta megalapozottnak azon felperesi védekezést, miszerint az üzleti kapcsolat fogalma a világosság követelményének nem felel meg tekintettel arra, hogy azt az alperesi beavatkozó határozata utóbb részletesen kifejtette. A felperes nyilatkozatából, miszerint a vendéglátóhely számára megbízólevéllel bevásárlást teljesített, különböző beszerzőhelyeken megjelent, három személyt bemutatott személy 17 neve-nek, személy 16 neve-t kifejezetten ő kérte meg, hogy dolgozzon számára, továbbá, hogy szolgálati laptopján a vendéglátóhely ügyeivel kapcsolatos dokumentumok voltak elmentve, valamint a tanúként kihallgatott személy 6 neve, személy 22 neve és személy 16 neve előadásai alapján is arra a megállapításra jutott, hogy a határozatban foglalt üzleti kapcsolat fennállt azt megelőzően, hogy annak megkezdése előtt a felperes az 1996-os Hszt. 65. § (2) bekezdése alapján előzetes parancsnoki engedéllyel rendelkezett volna. Ezen előzetes engedély hiányában azonban semmilyen formában nem működhetett volna közre a vendéglátóegység üzemeltetésében, így ezen pontot valósnak fogadta el.

[61] A beszerzett tanúvallomások alapján bizonyítottanak találta azon megállapítást is, miszerint a felperes szolgálati laptopját szolgálati céltól eltérően magáncélra használta, amely laptop személy 16 neve-hoz került és amelynek eltűnését a felperes csak két hónap elteltével jelentette a felettesének.

[62] A lefolytatott tanúbizonyítások alapján megállapította továbbá azt is, hogy ezen géppel a rendőrségi adatbázisokhoz hozzá lehetett férni.

[63] A felperes személy 18 neve, személy 10 neve bűncselekményeket elkövetett személyekkel fenntartott baráti kapcsolata körében azon megállapítást fogadta el valónak, hogy személy 18 neve-vel együtt folytatott halászatot a felperes, számára saját eszközeit biztosította, azonban azt, hogy vele illegális cigarettával összefüggő jogsértő tevékenységet végzett, részére területet biztosított, szintén nem találta megállapíthatónak, hogy személy 10 neve „személy 10 beceneve” nevű személlyel bizalmas kapcsolatot tartott fenn, e körben kizárólag jó viszonyukat találta megállapíthatónak.

Személy 16 neve büntetett előéletű személlyel fennálló baráti kapcsolatát mind az érintett személy, mind pedig a felperes nyilatkozata alapján igazoltnak találta.

[64] Rámutatott, személy 11 neve-vel való barátságát a felperes elismerte. Azt sem tette vitássá, hogy személy 11 neve, személy 16 neve, személy 10 neve büntetett előélete köztudomású volt a felperes lakókörnyezetében. Így ezen indokot valósnak fogadta el.

[65] A felperes előadása alapján valósnak fogadta el azt a pontot is, miszerint személy 11 neve-vel szemben halóri intézkedés foganatosítása során a felperes a varsák elvételének megakadályozása érdekében próbált közbenjárni.

[66] A szolgálati gépjármű magáncélra történő használatával kapcsolatos indokot személy 9 neve tanúvallomása alapján valósnak fogadta el, mint ahogy azt is, hogy a szolgálati gépjármű söröző előtti parkolása miatt a felperest ellenőrzés alá vonták, amelynek kapcsán fegyelmi eljárás alá is került. Ezek alapján valósnak fogadta el azon hivatkozást is, hogy a felperes szolgálati gépjárművel szabadidős tevékenységeket végzett, emiatt fegyelmi eljárás indult, ezt meghaladóan a 6. pontban felsoroltak további részelemi azonban álláspontja szerint nem nyertek bizonyítást.

[67] A felperes elismerő nyilatkozatára tekintettel a kiséphajó engedély nélküli vezetését, a mellette hajózó ismerősei jogsértését, amelynek kapcsán intézkedését elmulasztotta, továbbá azt, hogy lejárt gépjárművezetői engedéllyel közlekedett a szolgálati gépjárművel és magánjárművel is, valósnak fogadta el.

[68] A mikrohullámú sütő és televízió felperes saját albérlésben történő magáncélú használatát a tanúvallomások alapján szintén valósnak fogadta el.

[69] Nem fogadta el a határozat érvénytelenségére vonatkozó hivatkozást azon okból, miszerint a 2015. augusztus 20. napján kelt határozatban 2015. április 30. napja került feltüntetésre, amely nyilvánvaló elírás volt, az pedig a valótlanyságot nem alapozza meg.

[70] A fentieket követően vizsgálódás tárgyává tette, hogy a korábban valónak elfogadott megállapítások okszerűen szolgáltak-e a kifogástalan életvitel megállapítására. E körben felhívta az 1996-os Hszt. 3. § (1) bekezdés, 37. § (1) bekezdés b) pontját, a Etikai Kódex és Etikai Eljárási Szabályzat (a továbbiakban: Etikai Kódex) III. fejezetét, V. pont 5. pontját, amelyek a rendőri állomány tagjaival szembeni elvárásokat fogalmazzák meg.

[71] Az alperesi beavatkozó határozatának 2. pontjában foglalt megállapítás okszerűsége tárgyában úgy foglalt állást, hogy az eljárás befolyásolására törekvés egy olyan fajta visszaélésszerű magatartás, ami alkalmas arra, hogy az eljárásban résztvevők felé a rendőri hivatás visszaélésszerű gyakorlásának látszatát keltse, amely összeegyeztethetetlen a rendőri hivatással és a felhívott jogszabályokba ütközik.

[72] A határozat 3. pontját okszerűnek minősítette, mert a kifogástalan életvitel követelményét sérti az, hogy a felperes engedély nélkül létesített üzleti kapcsolatot egy vendéglátóhely üzemeltetőjével, továbbá személy 22 neve – helyesen személy 22 neve – és tanú 1 neve tanúvallomása alapján rögzítette azt is, hogy az állampolgárok közötti általános vélekedés volt az, hogy azért nem sikerült intézkedni a hangos zeneszolgáltatás miatt, mert egy rendőr a tulajdonos, ez pedig alkalmas volt a rendőrség tekintélyének rombolására is.

[73] Okszerűnek tekintette a szolgálati laptop magáncélra történő használatával kapcsolatos indokot is, amellyel a felperes a ../.... OT32 felettes szerv neve utasítás 3. és 7. pontjaiban rögzítetteket megsértette, mivel szolgálati laptopot magáncélra nem lehet használni, ennek során pedig az sem mellőzhető, hogy milyen tevékenységet folytatott a rendőrségi laptopon, továbbá az, hogy kívülálló személyek számára biztosította a laptophoz történő hozzáférést, amit a kifogásolható életvitelt megalapozónak talált. Az pedig, hogy a szolgálati laptop olyan személyhez került, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsított, álláspontja szerint önmagában a rendőri tisztséggel összeférhetetlen magatartás, amely megalapozza a kifogásolható életvitelt.

[74] Szintén okszerűnek minősítette a bűnöző életmódot folytató személyekkel történő kapcsolattartást, amely az Etikai Kódex V. 5. pontjának megsértését is jelenti.

A személy 10 neve „személy 10 beceneve”-vel fennálló látható jó ismeretségi kapcsolata, a személy 16 neve-vel és személy 11 neve-vel fennálló baráti kapcsolata alkalmas volt arra, hogy környezetében megbotránkozást keltsen, magatartása a rendőri szerv megítélését negatívan befolyásolja. E körben utalt arra is a Kúria határozataiban foglaltak alapján, hogy egy rendőrrel szemben fokozott elvárás a jogszabályok betartása, magasabb erkölcsi, etikai és emberi elvárások támaszthatóak, mint egy nem rendőr hivatást gyakorló személlyel szemben, így nem mentesülhet azon okból kifolyólag, hogy személy 11 neve-t semmilyen komoly bűncselekményért nem ítélték el, mint ahogy a személy 11 neve varsája elvételének megakadályozásában való közreműködése a rendőri hivatáshoz méltatlan magatartásnak minősül, amely a kifogásolható életvitelt szintén megalapozza.

[75] Szolgálati gépjármű magáncélú használata körében kifejtette, hogy az állampolgárok többségében és a rendőrség munkatársaiban is megalapozottan vált ki ellenérzéseket, ami ellentétben áll a rendőrség szolgálati tevékenységével.

[76] A lejárt érvényességű gépjárművezetői engedély, valamint a kisgépvezetői engedély magánál tartása körében kifejtette, hogy egy rendőr foglalkozású személy vonatkozásában a jogszabály betartásának ellenőrzése csak akkor várható el, ha a jogszabályokat maga is betartja. Mindezekre tekintettel ezen magatartások sem tekinthetők csekély súlyúnak, hiszen ha úgy várja el másoktól a jogszabályok betartását, hogy azt maga sem tartatja be, okot ad a rendőri tisztségbe való kételkedésre, a polgárok rosszallására, így ezen pont okszerűségét is megalapozottnak találta.

[77] A mikrohullámú sütő és televíziókészülék magáncélra történő használata álláspontja szerint alkalmas volt arra, hogy a rendőri közösséget rombolja a munkatársak oldalán a rendőrség alá-fölé rendeltségi rendszerébe vetett bizalmat megtörje.

[78] Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a felperes magatartása a vízürendészeti őrön szolgálatot teljesítő kollegái körében, a város 3 neve-i Rendőrkapitányság dolgozói körében és a gyámhivatal vezetője körében kedvezőtlen megítélést váltott ki és arra is alkalmas volt arra, hogy lakókörnyezete körében a rendőrség tekintélyét csorbítsa. A felperessel, mint a hivatásos állomány tagjával szemben elvárható lett volna, hogy magánéletét úgy élje, kapcsolatait úgy alakítsa ki, hogy külső szemlélők is befolyástól mentes személynek tekinthessék. Magatartása pedig ne az eseményekhez általa fűzött magyarázatok alapján minősüljön megfelelőnek, hanem az kifelé is annak látszódjon.

[79] Mindezek alapján megállapította a felperes életvitelének kifogásolhatóságát és ez alapján azt, hogy ez okszerűen alátámasztja a jogviszony megszüntetését.

[80] Kitért továbbá arra is, hogy a rendőrségen belüli belső konfliktusok nem képezték a felmentő határozatban foglaltak tárgyát, így azok körében a tanúbizonyítási indítványt mellőzte.

[81] Az utóbb meghozott kiegészítő ítéletében rendelkezett a felperest terhelő perköltségek viseléséről.

A felperes fellebbezése az alperes és az alperesi beavatkozó ellenkérelme

[82] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a felperes keresete szerinti döntés meghozatala, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatására utasítása érdekében.

[83] A perköltség tekintetében fellebbezésében az ítélet megváltoztatása esetén a felperes perköltség fizetésére kötelezésének mellőzését, másodlagosan az alperes és a

beavatkozó részére megállapított perköltség 50%-os mérséklését, harmadlagosan az alperes részére megállapított másodfokú perköltségként 166 000 forint vonatkozásában az ÁFA fizetési kötelezettség megállapításának mellőzését kérte.

[84] Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott az 1996-os Hszt. 37/B. § (3) bekezdés c) pontjára, 56. § (2) és (8) bekezdésére, 197. § (1) és (2) bekezdésére; az 1952-es Pp. 3. § (2) bekezdésére, 164. § (1) bekezdésére, 206. § (1) bekezdés és 221. § (1) bekezdésére.

[85] Fellebbezésében elsődlegesen az alperesi beavatkozó eljárását vitatta, ennek körében azt, hogy az alperesi beavatkozó megsértette a tisztességes eljárás alapelvei követelményét, az általa meghallgatott személyek vallomását a felperes távollétében azon figyelmeztetés hiányában vette fel, hogy vallomásuk bizonyítékként felhasználásra kerül. Nem jelölte meg továbbá azt sem, hogy a tanúk meghallgatását milyen jogszabályi rendelkezés alapján fogatosította. Hivatkozott arra, hogy a Főigazgatói Utasítás nem minősül jogszabálynak, a tanú meghallgatások során a figyelmeztetés nem tartalmazza az eljárási törvényben megfogalmazott garanciális figyelmeztetéseket. Az ellenőrzés objektív lefolytatásának megállapítását az elsőfokú bíróság kizárólag az ellenőrzést végző vizsgáló tisztek tanúvallomására alapította, valamint arra, hogy a meghallgatott személyek panasszal nem éltek, amire álláspontja szerint a rövid eljárási határidőkre tekintettel nem is lett volna lehetőségük. Az elsőfokú bíróság ennek kapcsán kizárólag tanú 2 neve, személy 11 neve és személy 10 neve nyilatkozatát rögzítette, akiknek benyomása az volt, hogy mindenképpen terhelő vallomást várnak tőlük. Álláspontja szerint az ítélet indokolásának azon megfogalmazása miszerint a vallomásról készült jegyzőkönyvben foglaltak a valóságnak megfelelnek iratellenes és valótlan, e körben idézte személy 11 neve, tanú 2 neve és személy 10 neve tanúvallomását. Hivatkozott arra, hogy több más tanú, így tanú 3 neve, tanú 4 neve, tanú 5 neve és tanú 6 neve esetében jegyzőkönyv felvételére nem került sor, míg személy 10 neve állította, hogy jegyzőkönyvet vettek fel, azonban az eljárás iratai között az nem volt fellelhető. E körben idézte tanú 7 neve, személy 9 neve tanú vallomását is, amely alapján a vallomások pontatlan rögzítésére kívánt hivatkozni. Azt, hogy az eljárás során a vizsgáló tisztek irányított, illetőleg célzott kérdéseket tettek fel, álláspontja szerint tanú 2 neve, személy 11 neve és személy 10 neve tanúk vallomása egyértelműen bizonyította. Önmagában az alperesi beavatkozó vizsgálatot folytató tisztjeinek nyilatkozata ennek megdöntésére nem alkalmas.

[86] Álláspontja szerint sérült a felperes tisztességes eljáráshoz való joga a nyilatkozattételhez és védekezéshez való jog körében is, mert nem biztosították a felperes számára ügyvédje jelenlétét az eljárásban. Önmagában az 1996-os Hszt. azon rendelkezése, miszerint csak a vizsgálat eredményét kell közölni hivatásos állomány tagjával, sérti az Alaptörvény rendelkezéseit. Megismételte azon eljárási kifogását, miszerint a felmentési indokok nem váltak világossá a parancsnoki személyes meghallgatás során, rövid időre vehette csak kézbe az alperesi beavatkozó határozatát, abból másolati példányt nem kapott.

[87] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a felperes azon eljárási kifogásával, amely az adatgyűjtés személyi körét és az adatkezelés problematikáját érinti egyáltalán nem foglalkozott.

[88] Mindezek alapján álláspontja szerint eljárási kifogásai megalapozottak voltak.

[89] Az alperesi beavatkozó határozatában foglalt megállapítások 1. és 4. pontjában foglaltakat a megismételt eljárásban az alperes a megelőző eljárásban tett azon nyilatkozatára figyelemmel, hogy az 1. pontot nem tartja fent, a 4. pont bizonyítatlanságát elismeri, már nem lehetett volna vizsgálni.

[90] Az alperesi beavatkozó határozatának 2. pontjában írt megállapításával kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a felperes elismerte, hogy két alkalommal járt benn a gyámhivatal neve, első alkalommal nem találkozott a gyámhivatal vezetőjével, második alkalommal pedig nem egyenruhában, hanem POLICE márkájú és feliratú pólóban volt. Utalt arra, hogy a gyámhivatal vezetője tanúkénti meghallgatása során az egész ügyre nem emlékezett. Emiatt a gyámhivatali ügyintéző tanúkénti kihallgatására már az eljárásban nem kerül sor. Az elsőfokú bíróság nem oldotta fel a tanú, valamint a felperes nyilatkozata közötti ellentmondást. A rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet megállapítani, hogy a felperes a gyámhivatali eljárás befolyásolására törekedett, mert senki nem állította, hogy konkrét ügyben, konkrét eredmény elérésének céljával kereste meg őket. Egyebekben pedig hangsúlyozta a gyámhivatal vezetője azt is, hogy mindig minden esetben a törvénynek megfelelően járnak el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűtlenül vont le következtetést arra vonatkozólag, hogy a felperes munkakörének önmagában történő kihangsúlyozása cáfolná a felperes magánszemélykénti eljárását, egyebekben pedig ismételten hivatkozott arra, hogy a gyámhivatali eljárásnak nem gyermekelhelyezési vizsálykodás volt a tárgya, hanem a felperes akkori élettársa gyermekének különélő apjával való kapcsolattartásával állt összefüggésben. A felperes tanácsot nem az ügy érdemére, hanem az eljárási kifogással kapcsolatban kért. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a befolyásolási kísérlet alapos gyanúja miatt a munkáltató eljárást nem indított.

[91] A 3. pontban rögzített parancsnoki engedély nélkül létesített üzleti kapcsolat vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az üzleti kapcsolat nem felel meg a világos indokolás követelményének, a felperes és az üzemeltető vállalkozás között semmilyen üzleti kapcsolat nem állt fenn. A szomszédos vendéglátóhelyek vezetői sem támasztották alá azt, hogy bármilyen üzleti kapcsolat fennállt volna a felperes és személy 17 neve között. E körben előadta azt is, hogy önmagában azon felperesi nyilatkozat, hogy személy 17 neve megbízása alapján néhány alkalommal megbízólevéllel bevásárlást intézett, továbbá három munkát kereső személyt bemutatott, egyáltalán nem alapozza meg azt a következtetést, miszerint a vendéglátóhely neve üzemeltetésében a felperes részt vett volna. E körben nem lehet az üzemeltetés fogalmát kiterjesztően alkalmazni. Személy 22 neve tanúvallomása alátámasztotta, hogy a közös üzemeltetést csak tervezték. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte személy 2 neve parancsnok nyilatkozatát, miszerint nem tudott arról, hogy a felperes üzemeltette volna a vendéglátóhely nevet. Személy 16 neve nyilatkozatát pedig a felperes és személy 17 neve tanú nyilatkozata ellenére fogadta el valósnak. Személy 17 neve nem volt üzemeltető, hanem az üzemeltetést végző C... Kft. alkalmazottja. Álláspontja szerint nem helytálló azon ítéleti megállapítás sem, hogy a felperes vendéglátóegység üzemeltetésében való tevékenységétől utólag állt el. Ilyet a felperes csak tervezett, amire azonban parancsnoki engedély hiányában nem került sor.

[92] A 4. pont vonatkozásában hivatkozott arra, hogy a szolgálati laptopot parancsnoki engedéllyel volt jogosult magáncélra használni. A magáncélú használat a

szolgálati törvénynek megfelelő, a befolyásmentes szolgálatellátást nem gátolja, egyebekben pedig fegyelmi eljárás körében értékelhető körülmény volt. A laptop kapcsán a felperes és személy 16 neve nyilatkozata eltérő volt, szembesítésük nem vezetett eredményre. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg azt, hogy a felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy véletlenül felejtette a laptopot személy 16 neve gépjárművében. Az eltűnést követően azért csak két hónappal később tett feljelentést, mert bízott abban, hogy a laptopot visszakapja. Ezen időtartam alatt a felperes többször szólította fel személy 16 neve-t a laptop visszaadására, személy 23 neve nyilatkozatát e körben az elsőfokú bíróság ítélete a tényállás megállapítása körében indokolás nélkül mellőzte. Hivatkozott továbbá arra, hogy jelentéstételi kötelezettség késedelme fegyelmi eljárás keretében értékelhető. Egyebekben pedig a laptop eltűnése ügyében a felperest fegyelmi eljárás keretében elmarasztalták, így álláspontja szerint ez már a kifogástalan életvitel körében nem értékelhető. Egyebekben pedig rámutatott, hogy a személy 2 neve parancsnok nyilatkozata szerint szükséges e-token kulcs nem volt a felperes birtokában, így a rendőrségi rendszerekhez nem lehetett hozzáférni, ha ilyen hozzáférési kísérlet történt volna, bizonyosan szolgálati titoksértés miatt büntetőeljárás indul. Tekintettel arra, hogy az alapeljárásban ezen indok bizonyítatlanságát az alperes elismerte, így álláspontja szerint a kérelemhez kötöttség elvét az elsőfokú bíróság megsértette, amikor ezt a körülményt értékelte.

[93] Álláspontja szerint iratellenes az elsőfokú bíróság azon ítéleti megállapítása is, miszerint személy 18 neve büntetett előéletű személlyel együtt halászott, mert arra vonatkozóan nem tett elismerő nyilatkozatot, hogy az együtt halászásuk idején személy 18 neve már büntetett előéletűnek minősült volna. Vitatta a baráti kapcsolat fennállását. A bizalmi kapcsolatra vonatkozó nem kellően világos és megalapozatlan hivatkozást nem tartotta megalapozottnak. személy 10 neve vonatkozásában a bizalmi kapcsolat tényét mind a felperes, mind a meghallgatott tanú vitatta. Álláspontja szerint így okszerűtlen az a következtetés, hogy a felperesi tanú jó viszonyt ápolt, amit bizalmi kapcsolatnak minősített.

Iratellenesen állapította meg továbbá az elsőfokú bíróság, hogy személy 16 neve büntetett előéletű személy, erre vonatkozólag az eljárás során semmilyen adat nem merült fel. E körben pedig az alperesi beavatkozó határozatán túl terjeszkedett. Iratellenes az a megállapítás is, hogy személy 16 neve büntetett előélete köztudomású tény volt a felperes lakókörnyezetében.

Személy 11 neve kapcsán előadta, hogy a meghallgatott tanúvallomások alapján baráti kapcsolatban nincs vele, hivatásos halászati engedély alapján vitatható az, hogy a tanú közismerten orvhalász lenne. E körben pedig az, hogy köztudomású lenne a lakókörnyezetben, hogy tanú büntetett előéletű, álláspontja szerint nem nyert bizonyítást. Álláspontja szerint a személy 11 neve varsái elvételének megakadályozására történő közbenjárási kísérletet bizonyítatlanság okán nem lehetett volna megállapítani, e körben idézte személy 4 neve, valamint személy 5 neve tanúvallomását is.

A 6. pontban rögzített szolgálati gépjármű saját célú használata körében előadta, hogy ezen megállapítást az elsőfokú bíróság kizárólag személy 9 neve és személy 3 neve tanúk vallomására alapította, akikkel a felperesnek konfliktusa volt, így elfogulatlan tanúvallomást nem tudtak tenni. Álláspontja szerint a belső viszályok feltárása körében helytelenül járt el az elsőfokú bíróság, amikor mellőzte személy 13 neve, személy 7 neve, személy 6 neve és személy 2 neve ismételt meghallgatását.

[94] A saját célú gépjármű használatot közvetlen bizonyíték nem támasztotta alá.

[95] Az alperesi beavatkozó határozatának 7. pontjában írt intézkedési kötelezettség elmulasztása nem a felperesi életvitel, hanem a szolgálati magatartás körében értékelhető.

[96] A 8. pontban írt tényállás valóságát az elsőfokú bíróság kizárólag a felperessel konfliktusban álló személy 4 neve tanúvallomása alapján állapította meg, de nem adta indokát annak, hogy ezt miért fogadta el valósnak. Személy 9 neve e körben pedig „véltetően” kifejezést használt, amely álláspontja szerint nem azonos a bizonyosság szintjével. Nem értékelte továbbá azt sem az elsőfokú bíróság, hogy a mikrohullámú sütővel kapcsolatos tulajdon elleni szabálysértés az eljárás megszüntetésével zárult.

[97] Támadta továbbá az elsőfokú bíróság ítéletének a felmentés okszerűségére vonatkozó megállapításait is, amelynek körében az 1996-os Hszt. 3. § (1) bekezdés, 37. § (1) bekezdés b) pontja alapján az Etikai Kódex rendelkezéseire történő hivatkozás kapcsán kifejtette, hogy azt sem az állomány parancs, sem pedig az alperesi beavatkozó határozata nem tartalmazta, így a bíróság túlterjeszkedett a felmentés indokolásán. Az Etikai Kódex megsértése alapján etikai szankciókat lehet megállapítani, az ott írt határidőkön belül, az ott írt jogkövetkezmények alkalmazása mellett. A felperessel szemben etikai vizsgálat lefolytatására nem került sor. Álláspontja szerint az etikai vétség a kifogástalan életvitel körében nem bírálható el.

[98] Vitatta, hogy az ítélet nem tartalmaz arra vonatkozó megállapítást az okszerűség körében, hogy mi volt a konkrét befolyásolásra törekvő magatartás a gyámhatósági eljárásban, mi volt a felperes befolyással elérni kívánt célja.

[99] Az üzleti kapcsolat okszerűsége körében az elsőfokú bíróság kizárólag személy 22 neve és tanú 1 neve tanúk vallomásaira alapította az állampolgárok közötti általános vélekedést, amely szóbeszéd. Álláspontja szerint az ítélet indokolása nem áll összhangban az alperesi beavatkozó határozatával, a vélekedés pedig nem azonos a bizonyított ténnyel. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem nyert bizonyítást az, hogy bármilyen üzleti kapcsolata állt volna fenn akár az üzemeltető céggel, akár személy 17 neve-vel.

[100] A laptop használat kapcsán az felettes szerv neve Utasítás felperes általi megszegése fegyelmi eljárás keretében lett volna értékelhető. A laptop hozzáférhetőségét pedig személy 16 neve állításán kívül semmilyen más bizonyíték nem támasztotta alá. Álláspontja szerint ez okszerűen nem szolgálhat a jogviszony megszüntetésére, tekintettel arra, hogy ez fegyelmi eljárás körében vizsgálendő, amely körében el is bírálták és ezért a felperes a büntetését is megkapta, ezért ennek figyelembevétele a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. Álláspontja szerint ezen pont körében is túlterjeszkedett az elsőfokú bíróság az alperesi beavatkozó határozatának megállapításán amikor a felperes gondatlan magatartását a rendőri tisztséggel összeférhetetlen magatartásként értékelte. Ez ugyanis méltatlansági eljárás lefolytatását vonná maga után, nem a kifogástalan életvitel vizsgálatát.

[101] Az ítélet [149] bekezdésének indokolását iratellenesnek és valótlannak találta. Személy 16 neve büntetett előéletére vonatkozó adat az eljárás során nem merült fel, személy

10 neve-vel való jó ismeretségét azért vitatta, mert nagyon ritkán találkoztak. Személy 11 neve büntetett előélete álláspontja szerint egyáltalán nem volt köztudomású. Közeli barátok nem voltak, a felperes maga is indított eljárást személy 11 neve-vel szemben, amely alátámasztja, hogy a kapcsolat a befolyástól mentes intézkedésében nem gátolta. Személy 11 neve varsáinak elvétele megakadályozó magatartása álláspontja szerint méltatlansági eljárást, vagy etikai vétség megállapítását eredményezhette volna.

[102] A szolgálati gépjárművek magáncélú használata nem nyert bizonyítást, álláspontja szerint azonban a kívülálló állampolgárok számára nem észrevehető, így ellenérzés kiváltására sem alkalmas.

[103] A lejárt érvényességű gépjárművezetői engedéllyel kapcsolatosan felperes magatartását fegyelmi eljárás keretében elbírálták, ez nem minősülhet okszerűnek a szolgálati jogviszony megszűnése körében.

[104] A kiséphajó vezetői engedély nélküli vezetése nem minősülhet olyan rendszeres magatartásának, amely jogkövetkezményeként a kifogásolható életvitel megállapítható. Egyébként is etikai vétség körében lett volna elbírálható.

[105] A mikrohullámú sütő és a televíziókészülék magáncélú használata tekintetében pedig nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást ezek használata, a szabálysértési eljárás felperessel szemben megszüntetésre került.

[106] Nem került azonban feltárára a belső konfliktus, amely az fentieket alátámasztó tanúk és a felperes között volt. Álláspontja szerint személy 3 neve, személy 4 neve és személy 5 neve nyilatkozatait a bizonyítékok köréből ki kellett volna rekeszteni. Ennek alátámasztására hivatkozott személy 2 neve tanúkénti nyilatkozatára is.

[107] Hivatkozott továbbá arra, hogy a kifogásolható életvitel a Kúria döntése alapján a nyelvtani értelmezés szabályai szerint egy folyamat fennállását jelenti, egyszeri magatartások nem alapozhatják meg a jogviszony megszüntetését.

[108] Megismételte, az állományparancs indoklására vonatkozó hivatkozását, amelynek körében a világosság hiányát állította, továbbá vitatta azt, hogy az alperesi beavatkozó határozata a felmentés részét képezné.

[109] Hivatkozott arra is, hogy az állományparancs azt sem tartalmazza, hogy a felperes mikor, milyen eljárások során kapott lehetőséget az életvitele megváltoztatására, mint ahogy azt sem, hogy az egyszeri cselekmények miért tekinthetők olyan kifogásolható életvitelnek, amelyek már a szolgálatra való alkalmatlanságot megalapozzák. Álláspontja szerint az állományparancs nem felel meg a vele szemben támasztott indokolási kötelezettségnek.

[110] Ismételten hivatkozott rá, hogy az Etikai Kódex rendelkezései méltatlansági vagy fegyelmi eljárás, esetleg etikai vagy fegyelmi szankció levonását teszik lehetővé, amelyek

gyakorlására meghatározott eljárási határidők állnak rendelkezésre. A kifogásolható életvitel ellenőrzési eljárás nem szolgálhat visszaélésszerű joggyakorlásra.

[111] Előadta, hogy a felperes anyagi pervezetést kért az elsőfokú bíróságtól, amelyet azonban nem kapott meg. Sérelmezte továbbá, hogy a bíróság nem fogatosította tanúbizonyítási indítványait, személy 6 neve kihallgatására a megismételt eljárásban nem került sor, a halászlé terület kimutatásával kapcsolatos eltérést nem vizsgálta.

[112] Az elsőfokú ítélet sérti az 1952-es Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt követelményeket. Tekintettel arra, hogy az ítélet indokolásában egyáltalán nem adott magyarázatot arra, hogy az indokok valósága körében tett közhelyszerű megállapításait milyen tényre, bizonyítékra alapította.

[113] Az elsőfokú bíróság érdemben nem bírálta el azon hivatkozását, miszerint csak a negatív tartalmú nyilatkozatok kerültek rögzítésre, a felperes személyes nyilatkozatát a bíróság a bizonyítékok körében nem sorolta fel, így annak értékelése nem történt meg. Tanú 3 neve, tanú 4 neve, tanú 5 neve tanúkenti nyilatkozatát sem sorolta fel, mellőzésük indokát nem adta. Nem adta indokát annak sem, hogy miért mellőzte az őt pozitív színben feltüntető tanúk nyilatkozatait a felperes életvitel körében, a felperes által indítványozott tanú bizonyításokat miért mellőzte, mint ahogy annak sem, hogy az alperes hivatkozott határozatában foglalt tényállások mi alapján tartoznak az életvitel fogalmába és mi az, amivel összefüggésben a felperes a szolgálat törvényes, befolyástól mentes ellátás a követelményének nem felel meg.

[114] A perköltség vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletének indokolása nem tartalmazza azt, hogy az alperesi beavatkozó alperes pernyerteségéhez mi alapján járultak egyenlő mértékben hozzá. Az egyenlő arányú perköltségben történő marasztalás ténybelileg nem megalapozott. Egyebekben pedig a megállapított perköltséget eltúlzottnak tartotta. Előadta, hogy az alperes és az alperesi beavatkozó képviselője munkaviszonyban jár el, ezért a perköltség mérséklésének lett volna helye. A megismételt eljárásban 8 tárgyalás megtartására került sor, az alperes 4, a beavatkozó pedig 6 beadványt nyújtott be, így a perköltség igényüket jelentős mértékben eltúlzottnak találta. Mindezekre tekintettel a megismételt eljárásban kifejtett képviselői munkával arányos perköltséggént az alperes esetén maximum 121 124 forintot, plusz 166 000 forint másodfokú költséget, míg az alperesi beavatkozó esetén maximum 363 370 forint állapítható meg. A perköltség körében hivatkozott arra, hogy a hatályon kívül helyező végzésben a törvényszék tévesen rendelkezett az ÁFA fizetési kötelezettségről tekintettel arra, hogy az alperes ÁFA-körbe nem tartozik.

[115] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéleteinek helybenhagyására, a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalására irányult, amelynek mértékét a vonatkozó IM rendelet szerint kérte megállapítani.

[116] Az alperesi beavatkozó határozatának 1. és 4. pontjában rögzített megállapítások vizsgálata körében előadta, hogy az eljárás hatályon kívül helyezése miatt megismételt eljárásban ezek vizsgálatára lehetőség nyílt, figyelemmel arra is, hogy a megelőző eljárásban kizárólag azért tett ilyen tartalmú nyilatkozatot, mert az alperesi beavatkozó részvételére az

eljárásban nem kerülhetett sor. Idézte a peranyagban fellelhető figyelmeztetések szövegét, ez alapján álláspontja szerint az erre történő hivatkozás megalapozatlan. Alperes a megismételt eljárásban megfelelően megjelölte, hogy mely jogszabályi rendelkezések azok, amelyek az eljárás lefolytatása kapcsán alkalmazandók. A meghallgatott személyek nyilatkozatával kapcsolatosan utalt arra, hogy a jegyzőkönyv minden esetben tartalmazza az általuk elmondottakat, ezek minden esetben aláírásra kerültek a meghallgatottak részéről. Személy 9 neve tanúvallomása kapcsán rámutatott arra, hogy a jegyzőkönyveket az alperesi beavatkozó munkatársai foglalták meg, így elképzelhető, hogy az nem ő szófordulatát tartalmazza. Személy 10 neve-vel kapcsolatos felvetés tekintetében megjegyzi, hogy az összefoglaló jelentés csak azt tartalmazza, hogy meghallgatására sor került, jegyzőkönyv felvételére azonban nem. Vitatta, hogy a megállapítások hallomásból származnának, e körben idézte a meghallgatott tanúkat. Megismételte az eljárás kifogás kapcsán azt, hogy sem az eljárás megkezdéséről, sem annak befejezéséről nem kellett tájékoztatnia a felperest, csak az elvégzett vizsgálat eredményéről. A felperes meghallgatására 2015. március 24-én került sor, amelyen a nyilatkozattételhez és védekezéshez való joga biztosítva volt.

[117] A gyámhatósági eljárás kapcsán visszautalt az alperesi beavatkozó meghallgatási jegyzőkönyvében foglaltak körében személy 24 neve, valamint személy 25 neve meghallgatási jegyzőkönyveiben foglaltakra. Ennek kapcsán rámutatott, hogy a felperes kizárási kérelem kapcsán meghozott döntés tartalmát vitatta és a kizárási kérelmének megfelelő döntés meghozatalát szerette volna elérni.

[118] A vendéglátóhely neve üzemeltetésében, valamint az üzemeltetővel létesített üzleti kapcsolat körében rámutatott, hogy a felperes maga ismerte el, hogy végzett tevékenységeket, a vendéglátóhely üzemeltetéssel kapcsolatos adatok a laptopjára lementésre kerültek, ezen túlmenően pedig személy 16 neve büntetőeljárás során tett tanúvallomása is alátámasztja a határozatban foglalt megállapításokat.

[119] A szolgálati laptop tekintetében a felperes nem tette vitássá magáncélú használatot továbbá azt sem, hogy a szolgálati laptop tartósan kikerült a felperes birtokából és ellenőrzése alól, és az eltűnést követő két hónap után tett jelentést, illetve feljelentést. Az ügyben a szolgálati laptop bűncselekmény elkövetésével gyanúsító személy került lefoglalásra 2013. szeptember 20-án, amelyet követően csak október 22-én tett feljelentést a felperes.

[120] Álláspontja szerint személy 11 neve köztudomású büntetett előéletét alátámasztotta személy 18 neve, valamint személy 26 neve nyilatkozata, akik mind a ketten erről tettek tanúbizonyságot, míg a köztük lévő barátságot személy 18 neve, személy 26 neve, személy 27 neve alperesi beavatkozó előtti meghallgatása és személy 6 neve perbeli tanúvallomása is alátámasztott.

[121] A szolgálati gépjármű magáncélú használatát pedig a felsorolt tanúkon kívül személy 18 neve, személy 28 neve és személy 5 neve is alátámasztotta.

[122] Az alperes álláspontja szerint az Etikai Kódex tartalma a felperesre, mint hivatásos szolgálati jogviszonnyal rendelkező személyre irányadó. Az életvitel ellenőrzés

keretében fel kellett tárni és vizsgálni a felperes szolgáltatón kívül magatartását, kapcsolatrendszerét és a vizsgálat cselekményeket összefüggéseiben kellett értékelni.

[123] Megismételte az elsőfokú eljárás kifejtetteket, miszerint a felperes tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült a határozat tartalmát megismerte, lehetőséget biztosítottak a nyilatkozat megtételére.

[124] Az elsőfokú bíróság perköltség megállapító rendelkezését a pertárgy értékre tekintettel jogszabályok szerint megfelelőnek találta.

[125] Az alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéleteinek helybenhagyását, a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[126] Vitatta, hogy az alperesi beavatkozó határozat 1. és 4. pontjában foglalt megállapítások vizsgálata a kereseti kérelmen történő túlterjeszkedést jelentene, tekintettel arra, hogy az alperesi beavatkozó az alapeljárásban nem vett részt, így nem tudott olyan nyilatkozatot tenni, hogy a határozat bármely pontját nem tartaná fenn, ezért azt a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban vizsgálni kellett.

[127] Álláspontja szerint az alperesi beavatkozó eljárásra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelt, ezt megfelelően jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztották, amennyiben a felperes ezzel ellentétes tartalmú nyilatkozatot tesz, ennek bizonyítása az ő kötelezettsége lett volna.

[128] Önmagában az, hogy a tanúk az évek múltával nem tudták visszaidézni a meghallgatáskor elmondottakat nem jelenti azt, hogy az eljárás szabálytalan és nem az került rögzítésre, amit elmondtak. A jegyzőkönyveket a meghallgatottak elolvasták és aláírásukkal igazolták, hogy a jegyzőkönyv azt tartalmazza, amit elmondtak. Utalt arra, hogy az 1996-os Hszt. 37/C. §-a pontosan meghatározza, hogy miről kell tájékoztatni az ellenőrzés alá vont személyt, e körben nem szenvedett sérelmet a tisztességes eljáráshoz való joga, ennek körében utalt az EBH 2010. 2259. számú eseti döntésben foglaltakra.

[129] Az Etikai Kódexre történő hivatkozással kapcsolatosan utalt a Kúria 11/2017. munkaügyi elvi határozatának [34] pontjában foglaltakra, amely szerint helytálló az MRK Etikai Kódexében foglaltak figyelembevétele a kifogásolható életvitel elbírálása során.

[130] Megismételte, hogy a büntetett előéletre vonatkozó adatok személy 16 neve és személy 11 neve vonatkozásában a rendelkezésre álló tanúvallomások alapján megállapítható.

[131] Álláspontja szerint a felperesi magatartásokat nem méltatlansági eljárás, hanem életvitel ellenőrzés keretében kellett elbírálni, mert így váltak alkalmassá az egyes cselekményeket összefüggésében vizsgálhassák, hosszabb távon bemutathassák az ellenőrzés alá vont szolgáltatón kívüli magatartását és kapcsolatrendszerét, amelyből megalapozottan lehet dönteni az életvitel kifogástalan vagy kifogásolt mivolta kérdésében.

[132] Tárgyaláson tett nyilatkozatában rámutatott, hogy a kifogásolható életvitelnek nincs konkrét fogalma, önállóan kell elbírálni minden egyes esetben, hogy mi az a körülmény, ami miatt esetleg az adott személy alkalmatlan a befolyásmentes szolgálat ellátására. Álláspontja szerint a felperes magánélete és külső kapcsolatai összekeveredtek a hivatásbeli kapcsolatokkal, kötelezettségekkel, gyakran előtérbe helyezte a külső kapcsolatait a szolgálati érdekekkel szemben. Ez volt lényegében az alapja a megállapításuknak.

[133] A perköltség vonatkozásában kifejtette, hogy a vonatkozó IM rendelet szerint kamarai jogtanácsosként, az alperesi beavatkozó képviselőjeként is megilleti perköltség. A fennálló jogviszonya ellenére a nagy terjedelmű periratok áttanulmányozása, a tárgyalásokon történő részvétele, beadványok szerkesztése többletmunkát igényt részéről.

[134] A felperes az alperes, valamint az alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra tett észrevételében kifejtette, hogy a szolgálati jogviszony megszüntetéséről szóló állomány parancs a világossága körében utalt a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának véleményében foglaltakra, miszerint a világosság követelményét általában és nem pedig a jognyilatkozat címzettje tudomása oldaláról értékeli. Kitért arra, hogy a Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyező végzésében a felmentés indokolásának világossága körében megállapításokat nem tehetett volna. Álláspontja szerint a szolgálati jogviszonyt megszüntető állomány parancs indokolása a világosság követelményének nem felel meg, hiszen nem képezheti részét a szolgálati viszonyt megszüntető állomány parancsának egy olyan határozat, amelyet nem a munkáltató készített, jogszabályban részletesen nem szabályozott eljárás alapján hoztak meg és amelynek egy példányát a jogviszony megszüntetésekor az érintett félnek nem adják át.

[135] Az alperesi beavatkozó eljárásával kapcsolatosan megismételte azon álláspontját miszerint annak során az Alaptörvényben meghatározott eljárási garanciák sérültek, tekintettel arra, hogy részletszabályok vonatkozásában az alperesi beavatkozó nem tett nyilatkozatot. Ebből következően a megállapított tényállások valóságtartalma és bizonyítottsága nem ellenőrizhető.

[136] A felperes 2015. áprilisi meghallgatása során számos olyan témakör felmerült, amely nem illeszthető be a kifogástalan életvitel fogalmába, így nem derülhet ki az, hogy melyek azok a konkrét indokok, amelyek miatt a felperes nem felel meg a rendőri szolgálat törvényes és befolyástól mentes ellátása követelményének. Álláspontja szerint figyelemre érdemes az, hogy az alperesi beavatkozó határozatában foglalt megállapítások közül számos olyan, amely büntetőjogi felelősséget is felvetne, azonban ezzel kapcsolatos eljárás nem indult. Továbbra is hivatkozott arra, hogy az alperesi beavatkozó meghallgatásai során a vallomások felvételére nem jogszabály, hanem belső utasítás alapján került sor, nem sikerült tisztázni, hogy a vallomás megtagadás lehetőségére az érintetteket tájékoztatták-e, írásba foglalt vallomásukat ismertették-e velük, tájékoztatták-e őket nyilatkozatuk módosításának, kiegészítésének, visszavonásának lehetőségéről, valamint panaszjoguk, észrevételezési joguk gyakorlásáról. Álláspontja szerint mindezt a bíróságnak fokozottan kell vizsgálni az alperesi beavatkozó és az alperesi munkáltató vonatkozásában a tisztességes eljárás alapelveinek érvényesülését.

[137] A tanúvallomások körében hivatkozott arra, hogy személy 8 neve nyilatkozata megerősítette, hogy kétséges, hogy az került-e a jegyzőkönyvbe, amit elmondtak, személy 11 neve esetében az ellentmondások feloldására nem került sor. Személy 10 neve meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv pedig nem volt az alperesi beavatkozó iratai között fellelhető.

[138] Az ellenőrzés eredményének közlésével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a felperesnek személyes meghallgatása során kellő idő hiányában nem volt lehetősége a jelentős terjedelemmel bíró alperesi beavatkozó határozat áttanulmányozására, azzal kapcsolatos részletes észrevételeinek előadására. Maga a meghallgatás formális volt, hiszen az állomány parancs már elkészült.

[139] A gyámhivatali eljárás befolyásolására való törekvéssel kapcsolatosan álláspontja szerint azt a gyámhivatal vezetője nem támasztotta alá, egyebekben az egyszeri magatartás gyanúja álláspontja szerint kétséges, hogy a kifogásolható életvitel körébe vonható-e. A tanú és a felperes szembesítése nem vezetett eredményre, így ezt kétséget kizáróan bizonyítottnak nem lehet elfogadni.

[140] A vendéglátóhely neve felperes általi üzemeltetése álláspontja szerint nem feleltethető meg a Hszt. 37/B. § (3) bekezdés c) pontjában foglalt követelményeknek. Álláspontja szerint az Etikai Kódexre történő hivatkozás a vizsgáló bíróság quasi kapaszkodóként hivatkozott, döntése indokolásának alátámasztására sem az alperesi beavatkozó határozata, sem a szolgálati viszonyt megszüntető alperesi állomány parancs nem tartalmaz részletes indokolást az Etikai Kódexre vonatkozó normák tekintetében.

[141] Személy 16 neve, személy 10 neve és személy 11 neve büntetett előéletére vonatkozó adatok tekintetében az alperesi beavatkozó nem jelölte meg, hogy büntetett előéletre vonatkozó adatokat az eljárás mely iratanyagában lelhetők fel. Az 1996-os Hszt. 37/B. § (3) bekezdés c) pontja pedig bűncselekményt elkövetővel, azzal gyanúsítható személyekkel fenntartott kapcsolatot jelöli meg, amelyre tekintettel álláspontja szerint kétséges, hogy a büntetett előéletű személy ebbe a kategóriába sorolható-e, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint azt csak az életvitel ellenőrzés időszakában bűncselekményt elkövető vagy azzal gyanúsítható személyek vonatkozásában tartalmaz kizárást.

[142] Jogalkotói hiányosság okán nem állapítható meg, hogy mely magatartások szolgálhatnak a kifogásolható életvitel megállapítása alapjául, mint hogy az sem derül ki, hogy a vizsgálat milyen időszakot ölel fel.

[143] Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperesi beavatkozó határozatának megállapítása, a lefolytatott bizonyítás alapján több ponton valótlanúságot állított. Az életvitel körébe nem tartozó magatartások (egyszeri magatartás, szabálysértés stb.) értéke legfeljebb etikai fegyelmi eljárás, súlyosabb esetben büntetőeljárás megindítására adhattak volna okot, amelyekre azonban nem került sor. Álláspontja szerint a kifogásolható életvitel ellenőrzési eljárás körében csak azok a magatartások értékelhetők, amelyek nem tartoznak más eljárás körébe, mert ezzel ellentétes felfogás a tisztességes eljárás alapelvébe ütközik és a büntetőeljárásban deklarált kétszeres elbírálás elvét sértené.

[144] Hivatkozott arra, hogy a kifogásolható életvitel körében fellelhető gyakorlat legtöbb esetben bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt találta kifogásolhatónak az érintett életvitelét.

[145] A felperest az alperesi beavatkozó eljárása során a büntetőeljárásban terheltet megillető alapvető jogok, így az ártatlanság vélelme, a védekezés lehetősége sem illette meg az alperesi beavatkozó határozatával szemben jogorvoslatot nem tudott előterjeszteni.

[146] Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes élethivatásának tekinti a rendőri szolgálatot, rendkívül csalódott a jogviszonya megszüntetésének méltatlan körülményei az alperes és az alperesi beavatkozó eljárása miatt.

Az ítéltábla döntése és jogi indokai

[147] A fellebbezés alaptalan.

[148] Az ítéltábla a megállapított tényállást a rendelkezésre álló iratok alapján kiegészíti az felettes szerv neve Vezetője 2015. április 20. napján kelt parancs száma számú parancsának indokolásával, amely szerint a felperes felmentésére az alperesi beavatkozó/40/2015-2. számú – helyesen/40/2015-1. számú – határozata, valamint a 2015. április 30-án – helyesen 2015. április 20-án – történt személyes meghallgatáson elhangzottak figyelembevételével hozott munkáltatói döntés alapján került sor. Rögzítette továbbá, hogy a 2015. augusztus 20-án kelt-.../.../.... Fe. számú jegyzőkönyvben foglaltak szerint a felperes az alperesi beavatkozó fenti számú határozatának tartalmát megismerte. A határozat megállapítása, valamint a felperes személyes meghallgatása során elhangzottak alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója úgy döntött, hogy a felperes életvitele kifogásolható, ezért szolgálati jogviszonyát a Hszt. 56. § (2) bekezdés b) pont ba) alpont alapján megszüntette.

Rögzítette továbbá, hogy a felperes kifogástalan életvitele ellenőrzésére, vezetőjének megkeresésére került sor.

Az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a Hszt. 37/B. § (3) bekezdés c) pontja szerinti kizáró körülmény áll fenn, tekintettel arra, hogy kifogástalan életvitel ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a felperes családi kapcsolatai, szolgálaton kívüli magatartására, bűncselekményt elkövető, vagy azzal gyanúsítható személyekkel fenntartott kapcsolata nem felel meg a rendőri szolgálat törvényes és befolyástól mentes ellátása követelményének.

[149] Az intézkedéssel összefüggésben 2015. április 20. napján kelt-.../.../2015. szü. számú feljegyzés szerint személyzeti elbeszélgetés zajlott, amelyen a felperes nem tett észrevételt arra vonatkozólag, hogy a határozat megállapításait ne ismerné, vagy a határozat ne került volna részére átadásra.

A felmentés indokolásának világossága

[150] A felperes a megismételt eljárás során, valamint fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy a felperes szolgálati jogviszonyát megszüntető állomány parancs nem felel meg a világos indokolás követelményének, így az ítéltáblának elsődlegesen ebben a kérdésben kellett állást foglalnia.

[151] A Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyező végzésének indokolásában a felperes fellebbezését az indokolás tárgyában alaptalannak minősítette, részletesen kifejtve azt, hogy az alperes szolgálati jogviszonyát megszüntető felmentésének indokolása miatt felel meg a világosság követelményének, továbbá, hogy az alperesi beavatkozó határozata miatt képezi a felmentés részét. (Fővárosi Törvényszék 7.Kf.650.169/2019/8. számú végzés 7. oldala).

[152] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság nemcsak másodfokú bíróságnak bizonyítást elrendelő végzéséhez, de a másodfokú bíróság megállapításaihoz és állásfoglalásaihoz is kötve van. A másodfokú bíróság megállapításai ugyanis a határozata hozatalakor rendelkezésre álló peranyagra támaszkodnak. Ezért, ha a további eljárás során új tények és bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság által megállapított tények megdőlnék, akkor az elsőfokú bíróság által alapul vett tényállás módosulásával tárgytalanná válhat a másodfokú bíróságnak az arra épülő jogi iránymutatása is. (Nagykommentár a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényhez (archív) - Szerkesztette: Kiss Daisy / Németh János Pp. 252. §-hoz fűzött magyarázata)

[153] A megismételt eljárásban a felmentés világossága körében sem új tények, sem új bizonyítékok nem merültek fel, így a fent kifejtettek okán sem az elsőfokon eljáró Szolnoki Törvényszék, sem ítéltábla nem vizsgálhatta a felmentés indokolásának világosságát.

[154] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 7.Kf.650.169/2019/8. szám alatti végzése és fentiek szerint kiegészített tényállás alapján helytálló jogkövetkeztetést vont le, jogszabálysértés nélkül fogadta el, hogy a felperes szolgálati viszonyát megszüntető parancs azáltal, hogy összefoglaló indokolást tartalmaz és annak alátámasztásaként utal a felperes előtt ismertetett, valamint a felperessel közölt iratokban foglaltakra, megfelel az 1996-os Hszt. 56. § (8) bekezdésében előírt világos indokolás követelményének.

Az elsőfokú bíróság eljárásával kapcsolatban

[155] A felperes hivatkozott arra is, hogy a megelőző eljárásban tett alperesi nyilatkozatokra tekintettel az alperesi beavatkozó határozatának megállapításában szereplő, a tényállásban idézett 1. és 4. pontot már nem lehetett a megismételt eljárásban vizsgálni. E körben az ítéltábla rámutat arra, hogy a Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyező végzése folytán a teljes eljárás megismétlésére került sor, az alperesi beavatkozó határozatának idézett pontjai tekintetében a hatályon kívül helyező végzés az elsőfokú bíróságot kötő megállapításokat nem tett, így helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor a megismételt eljárásban az alperesi beavatkozó határozatban foglalt valamennyi megállapítást vizsgálta.

[156] Alaptalan a felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság teljeskörű indokolási kötelezettségének elmulasztása tárgyában. A 1952-es Pp. 220. § (1) bekezdés d) pontja alapján az ítélet részét képezi az indokolás is, míg annak tartalmi kellékeit az 1952-es Pp. 221. § (1) bekezdése tartalmazza.

[157] A jogi indokolásának annyira kell részletesnek lennie, amennyiben az a döntéshez igazodik, ugyanakkor szorosan a megállapított tényállásra kell épülnie. Mivel az ítélet törvényességét a jogszabályok helyes alkalmazása biztosítja, az indokolás lényegi eleme az alkalmazott jogszabályokra való hivatkozás, amelynek mind a jogvita szempontjából lényeges anyagi, mind pedig az irányadónak vett eljárási szabályokra ki kell terjednie. Ha az alkalmazandó jogszabály vitás, a bíróságnak azt is ki kell fejtenie, miért éppen a megjelölt jogszabály alapján hozta meg határozatát. Indokolnia kell tehát a felektől eltérő jogi álláspontját. Ez azonban nem jelenti, hogy minden, a felek által felvetett kérdésre, jogi megoldásra ki kellene térnie, nem jelenti a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolásának kötelezettségét, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatásának szükségességét. A követelmény az, hogy a döntéshez mérten szükséges körben indokolja meg jogi szempontból is ítéletét oly módon, hogy az a felek számára logikailag, a döntéshez vezető jogi lépéseket illetően érthető, meggyőző legyen. Így biztosítja az indokolás a döntés megalapozottságát [Kúria Pfv.III.21.618/2019/5. szám, Kúria Pfv.VI.20.236/2021/6. szám, Kúria Pf.V.21.374/2021/5. szám, 7/20013. (III.1.) AB határozat]. E következményeknek pedig az elsőfokú ítélet indokolása megfelelt.

[158] Az elsőfokú bíróság Etikai Kódex rendelkezéseire történő hivatkozása kapcsán az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az 1996-os Hszt. 3. § (1) bekezdése szerint a szolgálati viszony az állami és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges közszolgálati jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, e törvényben és más jogszabályokban meghatározott kötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg. A fegyveres szerv hivatásos állományának tagja az 1996-os Hszt. 30/A. § (1) bekezdése alapján a Magyar Rendvédelmi Kar tagja, ezért meg kell felelnie a Etikai Kódexben és Etikai Eljárási Szabályzatban foglaltaknak. Mindezekre tekintettel nem volt jogszabálysértő, hogy az elsőfokú bíróság a jogi álláspontját az Etikai Kódex egyes pontjaival is alátámasztotta. (Kúria Mfv. 10.434/2017/4.)

Az alperesi beavatkozó eljárása tárgyában

[159] A felperes következetesen hivatkozott arra, hogy az alperesi beavatkozó kifogástalan életvitel ellenőrzést lefolytató eljárása során a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvény által biztosított joga sérült, az alperesi beavatkozó eljárásának jogszabályi alapjai hiányoznak, az általa foganatosított meghallgatások során az eljárásjogi törvényekben biztosított garanciális szabályok nem kerültek megtartásra, eljárása során a pártatlanság sérült, az alperesi beavatkozó eljárást lefolytató munkatársai a meghallgatott személyekre nyomást gyakoroltak, valamint nyilatkozataikból kizárólag a felperesre nézve terheőbb megállapításokat rögzítették.

[160] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a hatályon kívül helyező végzésben foglalt utasításban foglaltak szerint a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta és az alperesi

beavatkozó eljárásának szabályszerűségét a szükséges mértékben vizsgálta, a rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok mérlegelése alapján helytálló következtetésre jutott.

[161] A kifogástalan életvitel ellenőrzésének jogalapját az 1996-os Hszt. 37/B. § (1) bekezdése tartalmazza, míg a vizsgálat vonatkozásában eljárási szabályként az 1996-os Hszt. 37/C. §, valamint a 293/2010. (XII. 22.) Korm. rendelet rendelkezései, valamint a kifogástalan életvitel ellenőrzés végrehajtással összefüggő tevékenység szabályozásáról szóló 20/2017. (VI. 04.) beavatkozó Főigazgatói Utasítás adnak iránymutatást.

[162] Ezek alapján helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság indokolásában arra, hogy az Rtv. 6. § (2) bekezdés a) pontja alapján – szemben a felperesi állásponttal – a főigazgatói utasítás normatív szabályozónak minősül az eljárás lefolytatását végző alperesi beavatkozó számára. A rendelkezésre álló adatok alapján az állapítható meg, hogy a kifogástalan életvitel ellenőrzése során a rendelkezésre álló eljárási szabályok szerint kizárólag a vizsgálat eredményének közlése képezi a munkáltató kötelezettségét, ezen túlmenően eljárási szabály azonban nem került lefektetésre. A rendelkezésre álló jegyzőkönyvek tanúsága szerint a meghallgatott személyek tájékoztatásra kerültek arról, hogy meghallgatásukra a felperes kifogástalan életvitel ellenőrzése és megbízhatósági vizsgálatának keretében került sor. Figyelmeztették őket arra, hogy a meghallgatás során nem kötelesek nyilatkozni és a feltett kérdésekre válaszolni, továbbá arra is, hogy nyilatkozataikban mászt alaptalanul bűncselekmény, szabálysértés vagy fegyelmi sértés elkövetésével nem vádolhatnak, valótlan tény nem állíthatnak, továbbá a nyilatkozat adását megtagadhatják. A fenti tájékoztatások és figyelmeztetések kapcsán tett nyilatkozataikat pedig jegyzőkönyvben rögzítették. A felperes által hivatkozott eljárási kódexek garanciális szabályai az általuk szabályozott, nevesített eljárásban alkalmazandóak, így ezek megtartásának hiányát az alperesi beavatkozó eljárásban nem lehet kifogásolni.

[163] A felperes megfelelő tájékoztatása körében megállapítható az, hogy a felperes legkésőbb 2015. március 24. napján, meghallgatása során tudomást szerzett a vele szemben elrendelt ellenőrzésről, mint ahogy az ellenőrzés addigi megállapításai során feltárt körülményekre is nyilatkoztatták. 2015. április 20. napján parancsnoki meghallgatása során a vizsgálat eredményéről a felperest tájékoztatták. A meghallgatás időpontjáról a felperest előzetesen értesítették, az, hogy jogi képviselőt ezen nem tudta biztosítani, nem értékelhető az alperes terhére.

[164] Megjegyzi az ítéltábla a továbbiakban azt, hogy az alperesi beavatkozó eljárásának jogszerűsége kizárólag a rendelkezésre álló normatív szabályozók keretében, míg az abban foglalt megállapítások megalapozottsága a felmentés indokainak valósága és okszerűsége keretében vizsgálható, amelynek bizonyítása a munkáltató terhén van. A kifogástalan életvitel ellenőrzésének eredményét tartalmazó indokolt határozat ellen nincs helye önálló jogorvoslatnak. Amennyiben a határozat alapján az állományilletékes parancsnok dönt arról, hogy a hivatásos állomány tagjának életvitele kifogásolható, az erre alapított felmentés indokának valóságát és okszerűségét az ellenőrzés eredményét tartalmazó határozat alapján szükséges vizsgálni (EBH2016. M.2., Kúria, Mfv. II. 10.200/2015)

A felmentés valósága és okszerűsége tárgyában

[165] A Hszt. 56. § (8) bekezdése szerint a munkáltatói jogkört gyakorló eljáró a felmentést köteles megindokolni. Ebből világosan ki kell tűnnie, hogy a felmentés indoka valós és okszerű. Az indok valóságát és okszerűségét a munkaügyi perekben a munkáltatónak kell bizonyítania.

[166] A felperes felmentésére a Hszt. 56. § (2) bekezdés b) pontja, ba) alpontja alapján került sor, amely szerint hivatásos szolgálatra alkalmatlanná vált, mert nem felel meg a kifogástalan életvitel követelményének. Minthogy maga a felmentő irat további indokolást nem tartalmaz, a perben az alperes érdekében állt azon határozat indokolásának valóságát és okszerűségét bizonyítani, amely alapján megállapításra került, hogy a hivatásos állomány tagjával szemben a felmentés kötelező esete áll fenn. Ebből következően a perben a felmentés jogszerűsége kérdésében a 293/2010. (XII. 22.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés b) pontjában előírt határozatba foglalt indokok alapján kellett állást foglalni. Az elsőfokú bíróság e körben helyesen járt el, amikor az alperesi beavatkozó határozatának megállapításait értékelte, amely nem azonos az összefoglaló jelentéssel. Az összefoglaló jelentést a perben rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével kellett értékelni.

[167] A Hszt. 37/B. § (3) bekezdés c) pontja értelmében az életvitel nem kifogástalan, ha a hivatásos állomány tagja nem felel meg – különös tekintettel a szolgálaton kívüli magatartására, családi és lakókörnyezeti kapcsolataira, anyagi, jövedelmi viszonyaira, valamint a bűncselekményt elkövető vagy azzal gyanúsítható személyekkel fenntartott kapcsolataira – a szolgálat törvényes, befolyástól mentes ellátása követelményének. E rendelkezés megfogalmazásából következően különös tekintettel a szolgálaton kívüli magatartás értékelhető, de mivel a felsorolás csupán példálózó felsorolást jelent, nem zárható ki a szolgálati viszonytal összefüggő – fegyelemsértésnek nem minősülő, de kifogás alá eső, etikai szabályokat súlyosan sértő – magatartások értékelése sem. (Kúria Mfv. 10.434/2017/4., Kúria Mfv. 10.237/2017/5.)

[168] A felperes azon fellebbezési hivatkozása kapcsán, miszerint az egyes megállapítások fegyelmi vagy etikai felelősség, esetleg a méltatlanság körébe lennének értékelhetőek, az ítéltábla rámutat, hogy a fegyelmi eljárás a szolgálati tevékenység során a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettség vétkes megszegése esetére [1996-os Hszt. 119. § (1) bekezdés], míg az etikai eljárás azokra a magatartásformákra terjed ki, amelyek elbírálását jogszabály nem utalja más eljárás hatálya alá [Etikai Kódex II. 1. pontja]. A méltatlanná válás megállapítása, mint kötelező felmentési ok ezzel szemben szigorú objektív és szubjektív határidőhöz kötött, csak szolgálaton kívüli cselekmény elkövetésén alapulhat és a hangsúly azon van, hogy a felrótt cselekmény a fegyveres szerv működésébe vetett közbizalmat súlyosan veszélyezteti-e és emiatt elvárható-e, hogy a fegyveres szerv a szolgálati viszonyt fenntartsa. A kifogásolható életvitel megállapításának ez nem törvényi feltétele, alapja az életvitel ellenőrzéséről készült, az alperesi beavatkozó határozat megállapítása, az életvitel kifogásolhatóságát megalapozó körülményekről történt meghallgatás és a szolgálati érdek figyelembevétele, ezért az előírt kötött felmentési indokolás miatt ez a felmentési ok az egyetlen, amelynek keretében értékelhetőek a hivatásos állomány tagjának olyan kifogásolt magatartásai és mulasztásai is, melyek a munkáltató oldalán megalapozottan bizalomvesztéshez vezethettek. (Kúria Mfv. 10.701/2016/5.)

[169] A fellebbezési eljárásban a bizonyítás adatainak újabb egybevetése és értékelése során a másodfokú bíróság azt vizsgálja, hogy a bizonyítékok, mérlegelés körébe vont adatok,

tények értékelése tekintetében nem történt-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított fellebbezés akkor lehet eredményes, ha az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem egyenként és összességében, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

[170] A fent kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításaiból azoknak tulajdonít jelentőséget, amelyek alapján a felperes életvitele egyértelműen megítélhető volt. E körben az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helyesen értékelte, azokból okszerű következtetéseket vont le, értékelése lényeges logikai ellentmondást nem tartalmazott.

[171] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes kifogástalan életvitel hiányát megalapozó szolgálaton kívüli magtartása körében az, hogy a hivatásos állomány tagjaként párja közigazgatási eljárásában először egyenruhában megjelenve az ügyintézőnél, majd pedig a gyámhivatal vezetőjénél próbálta az eljáró közigazgatási szerv kizárását elérni, alkalmas lehet a gyámhivatali eljárás befolyásolására.

[172] Szintén a szolgálaton kívüli magatartás körében értékelhető, hogy a felperes hivatásos szerv tagjaként az erre vonatkozó szabályok pontos ismerete ellenére érvénytelen gépjármű vezetői engedéllyel vett részt a közúti forgalomban, amely szabályszegés szolgálati jogviszonyára figyelemmel különös súllyal értékelendő. E körben helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság a felperes vendéglátóhely neve-ben történő közreműködést, amelynek keretében a felperes baráti kapcsolatára, szíveségi viszonyára tekintettel vett részt a vendéglátóegység bizonyos tevékenységeinek elvégzésében anélkül, hogy erre a Hszt. vonatkozó szabályai alapján előzetes engedéllyel rendelkezett volna.

[173] A lefolytatott bizonyítási eljárások alapján az is megállapítható, hogy a felperes büntetett előéletű személyekkel tartott fenn kapcsolatot, amelynek szempontjából az ítéltábla álláspontja szerint irreleváns az, hogy őket egy vagy több bűncselekmény miatt ítélték el. A felperes velük való mutatkozása, különösen személy 11 neve-vel történő rendszeres horgászása alkalmas volt arra, hogy az állampolgároknak a szolgálat befolyástól mentes ellátásának hiányát megalapozza.

[174] A szolgálati laptop szolgálaton kívüli használata tekintetében nem elsősorban annak van jelentősége a felmentés szempontjából, hogy azt a felperes magáncélra használata, hanem annak, hogy az egyébként rendőrségi rendszerekhez hozzáférést biztosító technikai eszközt a felperes használatra másoknak átengedte, majd az kikerült a felperes birtokából, amellyel kapcsolatosan jelentéstételi kötelezettségét is elmulasztotta.

[175] A másodfokú bíróság a felperes fenti szolgálaton kívüli magatartásaival összefüggésben kiemeli, hogy a hivatásos állományban állók magatartásai, cselekményei jogszabályokon, valamint egyéb szabályzatokon alapulnak, és az általánosan elfogadott etikai normáknak megfelelően jelennek meg a világban. Egy őrsparancsnoki beosztásban szolgáló rendőrrel szemben fokozott az elvárás a jogszabályok betartására, velük szemben magasabb erkölcsi, etikai és emberi elvárások támaszthatók.

[176] Az Etikai Kódex rendelkezik arról is – többek között –, hogy az MRK tagjai általánosan elfogadott normák szerinti életvitellel járuljanak hozzá az érintett szervezetek (alperes) közbizalmat teremtő és erősítő törekvéseinek eredményességéhez, a magánéletben is kötelesek betartani az általános erkölcsi követelményeket, törvényes, pártatlan, előítéletektől mentes eljárásuk az így működő szervezetek tekintélyének emelésére és védelmére alkalmas legyen, törekedjenek arra is, hogy életvitelük alkalmas legyen a környezetük tiszteletére és megbecsülésére, ne adjanak okot tisztességükben való kételkedésre, a polgárok rosszzallására, stb.

[177] Az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes magatartása ezen elvárásoknak nem felelt meg, így a felperes kifogásolható életvitelét fentiekben idézett indokok megalapozzák.

[178] Mindezen indokok alapján az alperes jogszabálysértés nélkül vont le következtetést arra vonatkozóan, hogy a felperes nem felelt meg a szolgálat törvényes befolyástól mentes ellátás követelményének, ezért szolgálati jogviszonyának megszüntetése jogszerű volt.

A perköltség tárgyában

[179] Tekintettel arra, hogy a felperes fellebbezése a perköltség fizetésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatására is irányult, a Pp. 253. § (3) bekezdés utolsó mondata alapján a le nem rótt illeték, illetve az állam által előlegezett, de meg nem térült költségek mellett, a másodfokú bíróság a perköltségre vonatkozó elsőfokú ítélet kiegészítő rendelkezéseit is vizsgálta.

[180] Az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét tévesen határozta meg. Az 1952-es Pp. 24. § (2) bekezdésének b) pontja alapján pertárgy értékének megállapításánál munkaügyi perben – feltéve, hogy a per tárgya nem pénzkövetelés – az egyévi távolléti díjat, ha a perben maga a munkaviszony vitás, ha pedig a jogvita csak bérkülönbözettel kapcsolatos, a bérkülönbözet egyévi összegét kell számításba venni. Tekintettel arra, hogy az 1952-es Pp. 349. §-a a felsorolt jogviszonyok összefoglaló neveként a munkaviszonyt említi, a Pp. 24. § (2) bekezdésének b) pontjában foglalt szabályokat az 1952-es Pp. 349. § (1) bekezdés d) pontja alapján a szolgálati jogviszony esetében is alkalmazni kell.

[181] Az említett általános rendelkezés a munkaügyi perekben érvényesülő, a pertárgy értékének meghatározásánál irányadó sajátos rendelkezéseket tartalmazza. Ezen általános szabályból következik, hogy ha a perben a munkaviszony vitás, a pertárgy értéke a munkavállaló egyévi távolléti díjának összege. A perben a munkaviszony vitatása a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 83. §-ában szabályozott azon esetekben értelmezhető, amikor a munkavállaló kéri a jogellenesen megszüntetett munkaviszony helyreállítását. A keresethalmazatra vonatkozó rendelkezéseket nem kell alkalmazni a pertárgyérték megállapításánál, ha a munkaügyi perben a munkaviszony létrejötté, fennállása, megszüntetése a vitás, úgy, hogy annak helyreállítását kéri, és a jogellenes megszüntetéssel összefüggésben az Mt. 83. § (3) bekezdés alapján járó elmaradt

munkabér, egyéb járandóság, és ezt meghaladó kár megtérítésére irányul a helyreállítás mellett az igény. Tekintettel arra, hogy a felperes keresetében szolgálati viszony megszüntetéséről hozott határozat hatályon kívül helyezése mellett a felperes eredeti beosztásába történő visszahelyezését, és elmaradt illetménye, valamint egyéb járandósága megtérítését kérte, amely jogkövetkezmény analóg az Mt. 83. § (3) bekezdés rendelkezésével, a pertárgy értéke a távolléti díj 1 évi összege.

[182] A felperes illetménye a szolgálati viszony megszűnésekor – a peres felek által nem vitatottan – 337 030 forint volt, így a pertárgy értéke 4 044 360 forint.

[183] Az ítéltábla az elsőfokú eljárásban peresztes felperest az 1952-es Pp. 78. § (1) bekezdése alapján terhelő perköltség mértékét az alperes és az alperesi beavatkozó vonatkozásában a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 202 018 forintra leszállította, amely az alperesi beavatkozó esetében az IM rendelet 4. § (1) bekezdés b) pontja szerint kiegészül a tárgyalásokon történő megjelenéssel kapcsolatos mindösszesen – helyesen – 62 985 forint útiköltségigénnyel (2020. szeptember 24-i után 6 203 forint, 2021. január 5-i után 6 153 forint, 2021. február 19-i után 6 370 forint, 2021. április 27-i után 7 006 forint, 2021. május 27-i után 7 156 forint, 2021. július 1-jei után 7 190 forint, 2021. szeptember 21-i után 7 725 forint, 2021. október 12-i után 7 591 forint, 2021. október 26-i után 7 591 forint).

[184] Az ítéltábla az elsőfokú eljárásban peresztes felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán az állam által viselt illetéket 242 700 forintra leszállította [Pp. 358/B. §, 78. § (1)-(2) bekezdés; az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés, 42. § (1) bekezdés a) pontja a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §].

[185] Az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyező végzésében megállapított felperest terhelő 166 000 forint másodfokú perköltség köréből mellőzte ÁFA összegét, tekintettel arra, hogy az alperes saját nyilatkozata alapján ÁFA fizetésére nem köteles.

[186] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[187] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, így az 1952-es Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes, valamint az alperesi beavatkozó perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét az ítéltábla az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó 3. § (2) bekezdés a) pontja és (4) bekezdésének rendelkezései alapján 50 555 forintban állapított meg, amely az alperesi beavatkozó esetében kiegészül IM rendelet 4. § (1) bekezdés b) pontja szerint a másodfokú tárgyaláson történő megjelenéssel kapcsolatos 9 698 forint útiköltség összegével.

[188] A felperest a Pp. 358/B. §-a alapján megillető munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel a – fent kifejtett pertárgy érték alapján helyesen – 325 500

forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén maradt [Itv.) 39. § (1) bekezdés, 46. § (1) bekezdés a) pontja a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §].

Szeged, 2023. július 28.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.	Dr. Telegdy Gergely s.k.	Dr. Tolna András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró